Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2276 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 29 august 1956

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Alexandru Moghioroș în vizită la Harkov

HARKOV 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 august au sosit la Harkov Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C. C. al P.M.R., Alexandru Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne și un grup de specialiști din agricultură din Romînia. Ei sînt însoțiți de A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al P.C. din Ucraina.

Pe aeroportul din Harkov oaspeții au fost întîmpinați de V. N. Titov, secretar al Comitetului regional de partid din Harkov, K. A. Trusov, secretar al comitetului orășenesc de partid din Harkov, A. F. Mihailik, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc, membri ai Biroului comitetului regional de partid, reprezentanți ai vieții publice a orașului. Pionierii au oferit oaspeților buchete de flori.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko și persoanele care îi însoțesc au făcut o plimbare prin oraș, au vizitat șantierele unor case de locuit, întreprinderi și instituții culturale, precum și monumentul marelui poet ucrainean Taras Șevcenko. Oaspeții s-au îndreptat apoi spre uzina „Ordjonikidze" din Harkov, unde constructorii de tractoare le-au făcut o primire călduroasă. P. E. Sablev, directorul uzinei, le-a vorbit despre istoria uzinei, despre produsele pe care le fabrică în prezent.

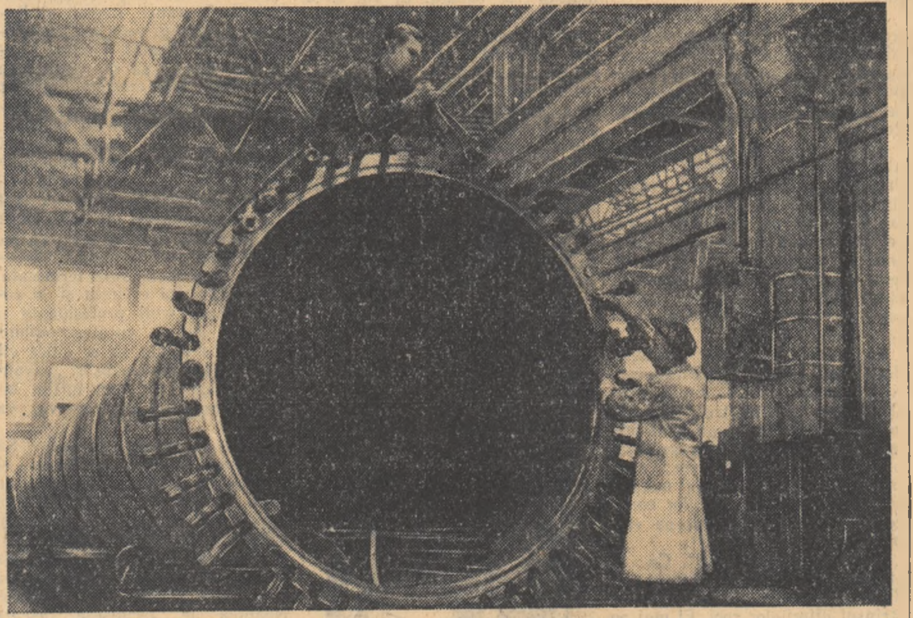
Oaspeții au vizitat secțiile uzinei și banda rulantă principală. S-au întreținut cu muncitori și ingineri, s-au interesat de tehnologia producției de tractoare, de condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor. În secția sculărie ei au urmărit munca celui mai bun lăcătuș din uzină, I. P. Dikan, deputat în Sovietul Suprem. În numele muncitorilor din această secție, A. A. Kuzminski, cel mai vechi muncitor al uzinei, a salutat pe oaspeții romîni.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș și A. I. Kiricenko, au vizitat apoi tabăra de pionieri a uzinei de tractoare din Harkov, care se află într-o pitorească localitate din apropierea orașului.

Grupul de specialiști în agricultură din Romînia a vizitat sovhozul „Ukrainka", baza experimentală a Institutului ucrainean de cercetări științifice în domeniul creșterii animalelor.

K. A. Trusov, secretar al comitetului orășenesc Harkov al P.C. din Ucraina și A. F. Mihailik, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc, au oferit un prînz în cinstea oaspeților romîni.

În seara zilei de 27 august, Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, au asistat la Teatrul de dramă „A. S. Pușkin", la spectacolul dat de colectivele de artiști amatori ale întreprinderilor din Harkov.

La uzinele „Mao Țze-dun" din Capitală se fabrică mari autoclave cu o capacitate de 50 m. cubi. Pentru buna reușită a lucrărilor șeful de echipă Dumitru Spătaru împreună cu utemistul Marin Burcea se îngrijesc de pregătirea autoclavelor pentru proba hidraulică.

Foto: AGERPRES.

Să muncim cu toți utemiștii

O filatoare din secția ringuri de la F.R.B. — utemista Artemiza Tabarcea — a inițiat o nouă metodă de prindere a firului, mai economică și care elimină deficiențele și prelucrarea ulterioară și anume prinderea firului la începutul levatei. Inițiativa a fost apreciată de conducerea întreprinderii și s-a pus problema extinderii ei. Această obligație și-a luat-o organizația U.T.M. În adunările U.T.M. pe schimburi s-a dat sarcină utemistelor de la ringuri să învețe noua metodă. A fost nevoie de o muncă îndelungată, de cîteva luni, muncă la care a contribuit fiecare utemistă, dar pînă la urmă sarcina a fost îndeplinită. Tocmai datorită faptului că fiecare a muncit cu însuflețire la îndeplinirea sarcinii primite, această inițiativă a putut fi extinsă, astăzi noua metodă fiind aplicată de către toate muncitoarele de la ringuri.

Organizația U.T.M. de la F.R.B. a reușit însă și în multe alte domenii să antreneze în muncă majoritatea utemiștilor. Aici se organizează în fiecare săptămînă reuniuni ale tineretului la a căror pregătire participă colective largi — de sarcina aceasta ocupîndu-se, pe rînd, organizațiile din schimburile de dimineață. Zeci de utemiști activează în brigăzile de producție, în postul utemist de control, în colectivele de organizare a excursiilor. În această organizație nu e loc pentru lîncezeală.

Pretutindeni, în oricare întreprindere, sat, școală, instituție, utemiștii au teren prielnic pentru o activitate bogată, interesantă și utilă. În orice loc de muncă, viața noastră nouă ridică în fața organizațiilor U.T.M. numeroase probleme ce se cer a fi rezolvate prin inițiativa și activitatea vie, multilaterală, a utemiștilor.

Oricît pare de ciudat, sînt însă activiști care explică lîncezeala unor organizații prin „inactivitatea utemiștilor", prin „lipsa de conștiință" etc. E greu de presupus că un tînăr intră în U.T.M. cu gîndul să rămînă doar simplu figurant, doar spectator al activității utemiste. Dacă se întîmplă totuși ca unii membri ai organizației să nu participe la îndeplinirea sarcinilor, vina o poartă în primul rînd conducerea organizației respective. Depinde de conducerea fiecărei organizații U.T.M. ca fiecare utemist să participe activ la îndeplinirea sarcinilor. Numai munca concretă îl va convinge pe utemist că, într-adevăr, în organizația comunistă a tineretului el și-a găsit teren prielnic pentru a desfășura o bogată activitate politică, socială, culturală, sportivă. „Cheia" care deschide ușile spre o asemenea activitate și care stă la îndemîna fiecărei conduceri de organizație U.T.M. este antrenarea în muncă nu a unui grup restrîns de oameni, ci a tuturor utemiștilor și, prin ei, a întregului tineret.

Uneori o singură acțiune interesantă poate avea urmări „miraculoase" pentru activitatea unei organizații care mai înainte nu reușea să iasă dintre codași. Iată un caz petrecut la Igriș, raionul Sînnicolau Mare. Utemiștii au aflat că faza pe centre de comune a Spartachiadei de vară a tineretului se va organiza în satul lor. Vestea acestui eveniment, cum era și firesc, a stîrnit entuziasm. Nu era deci timp de pierdut; totul trebuia pregătit cît mai grabnic. Și a doua zi, după masă, puteai vedea grupuri de băieți și fete cu cazmale și lopeți, trebăluind pe „șantierul" unde avea să se desfășoare Spartachiada. Vasile Micșa marca cu var terenul de fotbal, iar Brîndescu cosea iarba. Lidia Jebeleanu, Ion Munteanu, Floarea Marienuț se îngrijeau de amenajarea terenului de volei. Alții săpau groapa cu nisip pentru sărituri. La aceste pregătiri au participat aproape toți utemiștii, dar niciunuia nu i-a părut rău de timpul petrecut la muncă.

În acțiunea întreprinsă de utemiștii din Igriș nu e nimic neobișnuit. Și totuși, inițiativa organizării competițiilor în satul lor a avut darul să „pună pe roate" întreaga organizație. De ce? Pentru că tinerii din sat erau foarte dornici să înceapă a desfășura o bogată activitate sportivă.

Din păcate însă, sînt încă unele organizații de bază U.T.M. în care utemiștii „n-au ce face", cu toate că au condiții pentru o activitate bogată. O asemenea organizație e și cea din comuna Apele Vii, raionul Caracal. Aici utemiștii nu au răspunderi și sarcini concrete și nu susțin, deci, prin muncă, organizația lor și aceasta tocmai din cauză că membrii comitetului nu-și îndeplinesc atribuțiile. Fiecare

(Continuare în pag. a 3-a)

SCRISORI DE PE ȘANTIERELE TINERETULUI

La moldovenii cei „molcomi"

Ani de zile, aici, pe malul drept al Prutului, unde pîrîul Vladnicului își varsă firul apei în Prut, domnea tihna cea mai deplină. Nimic nu tulbura liniștea încremenită a firii. În pragul zilei, cînd orizontul se împurpura de văpaia răsăritului, ori pe seară, cînd se pogora amurgul, pe aici puteai auzi doar susurul molcom al bătrînului Prut, care — obosit de atîta cale străbătută de la izvor — își purta lin apele de vale, spre Dunăre.

Dar într-o zi, prin aceste locuri, firea a fost răscolită din încremenire și freamătul entuziast al muncii a izbucnit în șesul Prutului ca lava fierbinte a unui vulcan. Se lucrează la instalarea conductei de aducțiune Prut-Iași.

E deajuns să iei aminte la îndîrjirea cu care oamenii se trudesc să capteze comoara neprețuită a apei Prutului, să privești șirul de baracamente și locuințele ce se înalță din pămînt ca într-un basm din „O mie și una de nopți", sau mașinile care sînt folosite pentru ușurința muncii omului, pentru a-ți da singur seama, fără altă deslușire, de proporțiile lucrării. De fapt ne aflăm chiar la baza șantierului, la sectorul I priză, acolo de unde își va începe drumul său lung spre Iași, pe calea de fontă sau de beton a conductelor, apa vie.

Am zăbovit cam mult pînă am dat ochii cu inginerul-șef al șantierului, care, ca un adevărat și înțelept comandant de oști, se afla pe „direcția efortului principal". În ziua aceea „efortul principal" era îndreptat asupra lucrărilor de înălțare a podului peste apa Vladnicului. Aici l-am aflat pe inginerul Ion Papae dînd îndrumări oamenilor și chibzuind la măsurile ce trebuiau luate în locurile mai primejdioase de muncă.

Șeful șantierului nu-ți atrage atenția decît prin tinerețea și simplitatea sa. Zvelt, cu chipul ars de soare, inginerul Papae pare mai mult un tînăr sportiv. Cînd și-a încheiat anii de facultate, inginerul Papae avea putința să rămîie în Capitală, la un minister oarecare. El nu era făcut însă ca să-și înăbușe cele mai înflăcărate năzuinți și cele mai frumoase idei între patru pereți. De aceea, de aproape 10 ani, de cînd a terminat facultatea, inginerul Papae se află pe șantier. La început era singur. Apoi și-a întemeiat o familie. Ne-a primit fără sfială în locuința-baracă, aranjată cu gust și cu oarecare confort.

— Acesta e micul meu șantier — ne-a spus în glumă tovarășa Papae.

Iar soțul ei, inginerul Papae, ne-a condus pe marele șantier de pe malul drept al Prutului. Atenți la deslușirile ce ni le dădea, nici n-am știut cînd am ajuns la secția fierărie. Printre stive de sîrmă și țevi pentru armarea betonului, ne-au atras luarea aminte mai cu seamă doi fierari. Unul era tînăr, celălalt dimpotrivă. Semănau la chip izbitor unul cu celălalt. În fața noastră, erau doi din cei patru Stoica: tatăl, Nicolae Stoica, și unul din feciorii săi, Dumitru. Meșter făurar cu mare faimă. Nicolae Stoica a venit pe șantier împreună cu cei trei feciori: Nicolae, Dumitru și Vasile, mezinul încă nevîrstnic. Cei patru Stoica i-au uimit pe toți prin îndemînarea și iuțeala cu care lucrează pregătind fierul pentru beton. Poate de aceea i-au și numit unii: „cei patru draci".

Dintre toți, de bună seamă, cel mai priceput e bătrînul, care a moștenit măiestria de la tatăl său.

...Trecuse de ora prînzului cînd am făcut cale întoarsă către sectorul II. Faima brigăzii a II-a care lucrează aci a trecut de mult peste hotarele sectorului. Despre cei de la „a doua" se vorbește cu mîndrie pe întreg șantierul, de la Prut la Iași. L-am găsit cu greu pe comandantul brigăzii, tovarășul Ștefan Vizitiu. Flăcăul acesta, cu chipul smead și cu o mustăcioară ca un fir de ață neagră, e un adevărat „veteran" al șantierelor.

Comunistul Ștefan Vizitiu a strîns o experiență bogată și folositoare pe șantierele de la

(Continuare în pag. a 3-a)

LEONARD ZAICESCU

Plecarea delegației parlamentare maghiare

Marți dimineața a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie delegația Adunării de Stat a R. P. Ungare în frunte cu Ronai Sandor, președintele Adunării de Stat a R. P. Ungare, care ne-a vizitat țara la invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La aeroportul Băneasa, oaspeții au fost conduși de tovarășii: C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Tiță Florea, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, prof. univ. N. Sălăgeanu și Gh. Vidrașcu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ghizela Vass, Filip Geltz, A. Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Isache Rădan, vicepreședinte al Sfatului Popular al Capitalei, C. Frențescu, șeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, N. Bărbuț, Jean Ilie, Arsene Stan și Matei Socor, deputați în Marea Adunare Națională, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai presei și numeroși cetățeni ai Capitalei.

Oaspeții au fost de asemenea conduși de Keleti Ferenc, ambasadorul R.P. Ungare la București și de membri ai ambasadei.

Tovarășul C. Pîrvulescu a urat membrilor delegației parlamentare maghiare călătorie plăcută rugîndu-i să transmită poporului maghiar salutul frățesc al poporului nostru.

Un grup de pionieri a oferit membrilor delegației buchete de flori.

Cei prezenți au manifestat îndelung pentru prietenia romîno-maghiară, pentru colaborarea frățească dintre cele două popoare, în marele lagăr al socialismului.

(Agerpres)

Decada literaturii și artei ucrainene

Oaspeților noștri dragi: BUN VENIT!

Ion Pas
prim-locțiitor al Ministrului Culturii

Întîmpinînd și înconjurînd cu frățească iubire pe solii artei și literaturii poporului ucrainean, în frunte cu tovarășul Alexandr Korneiciuk, cunoscut și iubit la noi tot atîta cît și-n patria sa, poporul romîn este bucuros că poate să exprime încă o dată sentimentele sale de caldă, adîncă prețuire poporului ucrainean și tuturor popoarelor sovietice, cărora le datorează în veci recunoștință pentru ajutorul ce i-au dat să devină, pentru întîia oară în desfășurarea istoriei sale, liber în țară liberă, pentru ajutorul ce continuă să i-l dea în munca sa de construire a socialismului.

Istoria noastră cea mai îndepărtată depune mărturie că, în toate împrejurările, popoarele ucrainean și romîn s-au găsit alături, prieteni la necaz ca și la bucurii, luptînd umăr la umăr împotriva cotropitorilor pămîntului lor și îmbogățindu-se deopotrivă prin dreptul schimb de bunuri izvorîte din înțelepciunea comună, pe care îl făceau.

Așa a fost în trecutul care se pierde în noaptea vremurilor. Cu atît mai puternice sînt astăzi legăturile care ne unesc, ele întemeindu-se pe totala identitate de interese, de gîndire, de sentimente, de aspirații.

Decada literaturii și artei ucrainene care se desfășoară pe tot cuprinsul patriei noastre, va arăta oaspeților că oamenii muncii din Republica Populară Romînă cunosc și iubesc dansul, cîntul, teatrul, literatura poporului ucrainean, așa cum cunoscute, de mare prețuire și de mare folos le sînt, vieții și sufletului lor, arta și cultura tuturor popoarelor din celelalte republici sovietice.

Gîndul poporului nostru se îndreaptă cu venerație spre Ivan Franko, scriitorul și militantul revoluționar de la a cărui naștere se împlinesc o sută de ani. Îi cunosc — și i-o vor cunoaște și mai bine cu acest prilej — viața zbuciumată, împletită din lupte și suferințe, pusă în serviciul descătușării poporului său. Îi cunosc — și i-o vor cunoaște în curînd și mai mult — opera însuflețită de ură împotriva asupritorilor, de iubire fierbinte pentru patria sa.

Decada care începe astăzi evocă deopotrivă amintirea poetului-iobag Taras Șevcenko, al cărui geniu clocotitor a slujit cauza patriei sale, al cărui portret și al cărui loc în literatura și în conștiința poporului ucrainean au fost arătate de Constantin Dobrogeanu Gherea, la noi, în urmă cu mai bine de șase decenii.

Îngăduiți-mi să citesc această vibrantă pagină din studiul lui, „Artiștii-Cetățeni":

„Cel mai mare poet pe care l-a produs Ucraina e Taras Șevcenko, un țăran iobag. Șevcenko e nu numai cel mai mare poet al Ucrainei, dar, după Mickiewicz și Pușkin, cel mai mare poet al Slavilor.

E un poet patriot întru atîta întru cît în admirabilele lui poezii și poeme reînvie trecutul vitejesc și democratic al republicilor Ucrainei. Dar ca poet țăran el reprezintă și spune în primul rînd aspirațiile și suferințele clasei lui, ale clasei țărănești.

De altminteri toate popoarele care gem sub călcîiul greu al țarilor moscoviți au găsit în Șevcenko un interpret al suferinții și urii lor. Din gură în gură trec și acum strofele lui pline de amară ironie: „De la Moldovan pînă la Finez în toate limbile toți tac — de bunătatea traiului".

În admirabilele lui poeme, „Caucaz" și „Visul", el plînge soarta tuturor popoarelor supuse țarismului, le îmbărbătează la luptă, blestemă în versuri de foc pe țar și țarismul.

Poemele lui cele mai violente au rămas necunoscute guvernului, dar ceea ce era cunoscut din scrierile și activitatea lui era destul pentru a-l aresta, a-l trimite ca simplu soldat în stepele de pe malul Mării Aral, unde își consumă zilele. După moartea lui Șevcenko, poporul ucrainean i-a dat un nume foarte semnificativ: „Taras cel drept".

(Continuare în pag. a 3-a)

Ansamblul artiștilor chinezi la București!

Interviu cu U-Cin

O întîlnire cu artiști chinezi, chiar pe peronul Gării de Nord, reușește să te transpună într-o lume de basm, unde revezi prieteni dragi, bine cunoscuți. Poate că la această imagine contribuie deopotrivă micuțele chinezoaice, grațioase ca niște gazele distinse și fine ca o statuietă de porțelan, viu colorată, ca și rîsul puternic, sănătos ce-ți inspiră atîta încredere al băieților și desigur avalanșa aceea superbă de culori sclipitoare a vestmintelor. Iar mai presus de toate domină amintirea clipelor de adîncă voluptate artistică pe care ni le-a creat în ultimii ani artiștii Chinei Populare la fiecare întîlnire.

Iată pentru ce am îndrăznit să răpesc oaspeților primele clipe ale unei odihne binemeritate. În răcorosul hol al hotelului „Ambasador" — de a cărui valoare te convingi pe deplin în aceste zile de caniculă — U-Cin, conducătoarea adjunctă a ansamblului, a primit cu multă amabilitate să-mi acorde un scurt interviu despre artiștii chinezi și programul pe care-l vor prezenta în țara noastră.

— Cititorii ziarului nostru ar dori să afle în primul rînd ce fel de spectacole vor prezenta artiștii chinezi la București și în țară.

— Ansamblul nostru va prezenta patru genuri de spectacole, reunite în cuprinsul unei singure reprezentații: spectacolele Operei din Pekin, dansuri populare, orchestra de muzică națională și cîntece populare-solo.

— Am vrea să transmitem cititorilor noștri cîteva date privitoare la compoziție și la programul ansamblului pentru viitorul apropiat.

— Ansamblul nostru a sosit la București cu 77 de oameni — artiști și personal tehnic. Venim de la Sofia unde timp de cîteva săptămîni am dat diferite spectacole în capitală și în alte localități din Bulgaria. În programul nostru vom ține seama și de unele angajamente pentru o serie de spectacole în Vestul Europei. Sperăm că acest lucru va contribui la o mai intensă cunoaștere a țării noastre, a artei sale. În privința artiștilor pot să vă spun că sînt foarte tineri. Vîrsta medie a ansamblului nostru este de 23 de ani.

— Cum se explică acest lucru?

— La noi, din cele mai vechi timpuri, pregătirea talentelor artistice începe de la vîrsta de 8-9 ani. Astăzi, tinerii, mai bine zis copiii care intră la Institutul pentru Opera din Pekin, după 6 ani de studii încep practica, adică își fac debutul la operă, continuînd însă mai departe învățătura teoretică.

I-am mulțumit lui U-Cin pentru răspunsurile primite și eram gata să-i urez odihnă plăcută, dar în holul hotelului își așteptau de acum rîndul numeroși reporteri ai ziarelor și revistelor din Capitală...

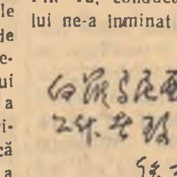
M. ZONIS

La sosire în Gara de Nord

Foto EUGEN CSIKOȘ

La rugămintea noastră, Hsu Pin Yu, conducătorul ansamblului ne-a înmînat următorul salut:

(„Salut tineretului care muncește în domeniul artei și literaturii").

O MARE RĂSPUNDERE

În urmă cu cîteva săptămîni la Sofia, Ioan Söter și-a serbat odată cu victoria obținută la campionatele internaționale de atletism ale Bulgariei cea de a 50-a victorie internațională. 50 de victorii din 60 de concursuri! De 50 de ori Ioan Söter a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului învingătorilor. Cifra aceasta vorbește de la sine: un jubileu demn de invidiat de mulți sportivi din lume! (Pînă astăzi cifra aceasta a crescut cu încă 3).

— Împrejurările în care s-au disputat concursurile din Sofia nu mi-au fost favorabile — spune Söter. Mă simțeam obosit. Dar simțul răspunderii față de țara lui i-a venit în ajutor. A învins.

O altă victorie... Istanbul.

— Stadionul „Mihat Pașa" — povestește Söter, era supra încărcat. La Istanbul, 30.000 de spectatori la o manifestație sportivă e o raritate. Și totuși, în ziua aceea, cifra aceasta fusese depășită. Cînd săritorii turci au ieșit din concurs la 1,85 m. am intrat și eu. Săream singur, dar eram urmărit cu atenție încordată de tovarășii de întrecere cu care mă împrietenisem, de spectatori. Și pentru prima oară pe acest stadion ștacheta a fost înălțată la 2 metri. O voi trece? M-am pregătit cîteva minute, apoi am pornit. Bătaia mi-a reușit. Apoi? Se pare totuși că am atins ștacheta. Trepida. Dar n-a căzut. Apoi, a urmat acel 2,055 m., prin care stabilisem un nou record al țării și totodată norma pentru Jocurile Olimpice.

Țin minte și acum mirarea arbitrilor cînd le-am cerut să ridice ștacheta la 2,05 m. De fapt, nu numai ei, ci și eu eram emoționat. Totuși... După săritură am ezitat să mă scol imediat din groapa cu nisip. Așteptam parcă să fiu avertizat de rezultatul săriturii. Aplauzele și strigătele de bucurie ale spectatorilor mi-au confirmat rezultatul. Obținusem o victorie, încă un record al țării.

Îmi amintesc cum primul m-a felicitat emoționat (poate mai mult ca mine chiar) noul meu prieten, negrul Akan, campionul Turciei la săritura în înălțime.

— Sînt fericit că am văzut o asemenea performanță pe stadionul nostru. Aceasta nu se repetă de multe ori în viață.

Pe lîngă tradiționala cupă primită, care s-a adăugat celor peste 50 cîștigate de-a lungul anilor, Ioan Söter a primit și un frumos cadou. Un basorelief reprezentînd cartierul „Cornul de aur" din Istanbul.

— Ai acum un prieten apropiat la Istanbul!

— Negrul Akan nu e însă singurul meu prieten — îmi spune Söter. Poate am mai mulți chiar decît vă închipuiți. Printre spectatori, organizatori, antrenori, ziariști și desigur, cum e și firesc, printre atleții aproape ai tuturor țărilor Europei. Akan, Papu Gallo, Kovar, Kascarov și mulți alții. La Paris ei mă invită cu plăcere să vizitez Luvrul, la Belgrad muzeul sculptorului Ivan Mestrovici, la Moscova Universitatea Lomonosov, la Istanbul Moscheea Albastră, la Stockholm să admir nopțile albe. Sînt prietenii care ne leagă prin aceeași dragoste de sport, prin aceleași năzuințe comune spre pace. Prietenii mei mă întreabă plini de curiozitate despre țara noastră. Țin minte întrebările oarecum curioase ale unor tineri belgieni:

— E adevărat că muncitorii pot să se antreneze pe terenurile de sport fără să plătească?

— Cu ce bani se construiesc instalațiile sportive la sate?

— Fetele, dacă sînt măritate, au posibilitatea să învețe? Și cîte și mai cîte întrebări.

De fiecare dată mă simt nespus de bucuros că pot povesti în Belgia sau Franța, în Norvegia sau Austria, despre viața noastră nouă de azi, despre planurile și munca noastră.

După cum e și lesne de înțeles, cei mai mulți prieteni îi are în țară, în patria în care trăiește și muncește. Zilnic, Söter primește scrisori.

— De fiecare dată cînd primesc vreo scrisoare sau telegramă de la un necunoscut, mă simt deosebit de emoționat — spune Söter. Sînt oameni pe care nu i-am văzut niciodată și cu toate acestea îmi scriu, mă felicită sau îmi doresc succes, mă întreabă de sănătate, de gînduri și planuri de viitor, întocmai ca pe un vechi și apropiat prieten. Încrederea aceasta mă bucură, îmi dă aripi. În zilele acelea pe orice stadion m-aș afla antrenamentele se desfășoară parcă mai bine, oboseala parcă îmi dispare.

— Și asta nu mi se întîmplă numai mie — continuă Söter — ci și lui Savel, Wiesenmayer, Iolandei Balaș sau Liei Manoliu. În concurs, totdeauna îmi vine în minte gîndul că țara întreagă — ale cărei culori le reprezint — așteaptă gloria sportivilor săi, gloria sa. Acest gînd îmi dă de fiecare dată puterea și voința de a învinge.

Desigur, celor care au sufletul mic, meschin — și aici mă refer la Ion Opriș care, tentat de promisiunile unor manageri englezi, și-a trădat patria — aceste simțăminte le sînt cu totul străine.

Părerea lui Söter despre Opriș? Nu vă relatăm decît un singur amănunt, considerat de noi semnificativ.

— Fiecare sportiv cînd apare pe lista unui concurs, în dreptul numelui său se trece țara pe care o reprezintă. La orice concurs din lume, în dreptul numelui lui Ion Opriș nu se va trece decît o liniuță.

— Un sportiv fără țară! — Groaznic!

În țara noastră, mai precis la Ioan Söter, se află o cupă a cărei istorie e deosebit de interesantă. Aceasta datează din anul 1896 de la primul campionat de atletism al Angliei. De atunci, cupa a revenit an de an altui sportiv. Nimeni n-a reușit s-o cîștige de 3 ori consecutiv și astfel s-o primească definitiv. De-a lungul deceniilor ea a văzut multe țări ale lumii. Acum ea se află la noi. Söter a cîștigat-o în urmă cu o lună pe stadionul Whyte City, din Londra, odată cu titlul de campion al Angliei.

— Și sper să rămînă definitiv la noi... Dar credeți că a fost ușor de cîștigat? Nu! A fost nevoie de multe eforturi, de multă voință...

În timpul concursului o oboseală îi încătușase mușchii. I se părea că nu mai are forțe, că picioarele i s-au înmuiat. Numai voința de a învinge oțelită în multe lupte sportive a fost proaspătă și mai puternică decît oboseala corpului. Înainte de toate, victoria! Și ea a fost obținută. Lord Burghley îi înmînează, nu fără amărăciune, marea cupă de argint. Și astfel, un an de zile, cînd cineva va vorbi de cupa Angliei la săritura în înălțime va vorbi inevitabil și de Republica Populară Romînă. Nu este oare acesta un merit al lui Ioan Söter?

Comportarea lui Söter la campionatele Angliei s-a impus în cîmpul vizual al ziariștilor. Mister Smith, comentatorul sportiv pentru Europa al agenției americane Associated Press, a discutat îndelung cu Söter.

— Cum se face că atleții dintr-o țară destul de mică obțin rezultate așa de mari? (Ziaristul american se referea la performanțele Iolandei Balaș, Söter, Savel).

— Nu e nici un secret — i-a răspuns Söter. Victoria e un lucru care depășește interesul mărunt, personal, al fiecăruia dintre noi. În lupta pentru recorduri, pentru performanțe, trec luni și ani, se fac zeci și sute de antrenamente, căutăm metode noi. Ceea ce a fost bun ieri, nu ne mai satisface mîine. Așa sîntem noi educați. Să căutăm, să îndrăznim...

Răspunderea pentru reprezentarea culorilor patriei ne înaripează, constituie principalul suport moral, ne îndeamnă mereu înainte.

— Voi scrie neapărat despre asta — l-a asigurat ziaristul american pe Söter. S-a ținut oare de cuvînt?

Multe stadioane din Europa au înscris numele lui Ioan Söter pe lista învingătorilor. Stadionul „Mihat Pașa" din Istanbul, „Stadionul celor 10 ani" din Varșovia, Stadionul „Whyte City" din Londra, Praterul din Viena, Stadionul Armatei Populare din Belgrad și multe altele.

Cum se explică aceste succese? Care-i secretul victoriilor sale? Munca îndîrjită, antrenamentele insistente, puternicul simțămînt patriotic. Într-un cuvînt, lupta pentru recorduri, pentru noi victorii **CARE FAC CINSTE PATRIEI**, *acesta e secretul succeselor lui Ioan Söter.*

— Și de Ioan Söter veți mai auzi încă de multe ori. Fiți siguri!

AL. PINTEA

Verigi buclucașe...

Care-i prima verigă într-un lanț închis, e greu de spus. De aceea să pornim de la una dintre ele. Pe măsură ce altele se vor adăuga, cititorul va trage singur concluziile.

—Absențe nemotivate în 1955 cu duiumul, rebuturi în valoare de 1.303.437 lei, deci calificare slabă... Și toate acestea la tinerii de la I.M.U. Medgidia. Lucrurile sînt cunoscute, discutate, analizate în nenumărate ședințe de comitet în întreprindere, la adunarea comitetului orășenesc, la conferințele raionale, regionale U.T.M., dar nu s-au rezolvat în întregime nici pînă acum.

Este adevărat că sînt unele cînd tinerii nu formează majoritatea celor ce absentează nemotivat. Dar astfel de situații sînt rare. Sînt de asemenea tineri vrednici care lucrează cu spor spre mulțumirea maiștrilor, a conducerii întreprinderii și a comitetului U.T.M.

Ce a făcut chiar numai comitetul U.T.M. pe întreprindere, asta nu se poate spune. Pe lîngă unele lucruri bune realizate, a făcut însă ... „planuri". Da, planuri care aveau unele obiective interesante. Unul dintre ele suna cam așa: „La sectorul II se vor organiza două brigăzi de tineret... Responsabili: brigadier Ion Bondor și Mitu Dumitru. Răspunde: Gh. Petreanu".

Termenul de rezolvare ce i-a fost stabilit tov. Petreanu — care răspunde din partea comitetului U.T.M. de problemele de producție — era prevăzut și el: „Se va realiza imediat ce liniile de fabricație vor fi date în funcțiune".

Ce s-a făcut? Nimic. Deși liniile de fabricație sînt terminate de multă vreme.

O altă sarcină în planul comitetului U.T.M.: „Vom organiza împreună cu comitetul de întreprindere o consfătuire cu tinerii ingineri, tehnicieni, maiștri, avînd ca temă contribuția acestora la educarea tinerilor". De rezolvarea ei răspundea binențeles tot tov. Petreanu. Era și normal. O dată precisă de rezolvare nu a fost prevăzută. Poate și din această cauză nu s-a realizat nimic nici în această direcție.

La sectorul I activitatea posturilor utemiste de control a fost redusă. Prim-topitorul Ion Stoica a fost criticat pentru șarjele declasate pe care le dădea. Efectul: declasatele au scăzut cu 20%.

La sectoarele II și IV vitrina de rebuturi, prilej de glume usturătoare, nu rămîne curînd goală. La aceasta a contribuit și postul utemist de control.

Dar, pe lîngă aceste trei sectoare mai sînt două. Aici lucrurile încep să se complice. Lei Nicolae și colectivul său, care se ocupă de postul utemist de control în sectorul III, muncesc „minunat" dar nu se vede nimic. La sectorul V, cu toate investigațiile făcute de comitetul U.T.M., nu s-a putut afla cine este responsabilul postului. Activitatea se înțelege de la sine, nu există nici ea.

Ar mai trebui să scriem despre felul cum se organizează calificarea, despre premiile tinerilor fruntași, despre stilul de muncă al tov. ing. Gh. Petreanu care răspunde personal de aceasta. Deoarece nu au fost însă luate nici un fel de măsuri în acest sens, nu putem spune prea multe și vom trece la altă verigă.

Activiștii comitetului raional U.T.M. Medgidia au venit în întreprindere, poate chiar prea des. Dar s-au interesat prea puțin de problemele de producție, de calificare. Cu toate că au constatat că organizațiile de grupă U.T.M. și birourile pe secții nu sînt antrenate în muncă de comitetul U.T.M. (secretar tov. Cirmiș Constantin) nu au luat măsurile necesare.

Acum lanțul slăbiciunilor se pare că începe să se destrame.

In sfîrșit, la regiunea U.T.M s-a stabilit un tovarăș în cadrul secției organe, care să răspundă de problemele muncitorești. Deși măsura aceasta trebuia luată cu 8 luni în urmă e binevenită și acum. De asemenea, tov. Teodor Bordaș, care se va ocupa de acum înainte de organizația U.T.M. de la I.M.U.M. din partea raionului U.T.M., în locul tov. Ion Velișcu, va lucra probabil mai bine.

Acestea-s verigile. Dacă fiecare dintre ele va lucra bine munca organizației U.T.M., realizările tinerilor de la I.M.U.M în producție, vor fi mai bune.

A. AVRAMESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Constanța

100 de „savanți" în EXPEDIȚIE

(I)

In seara zilei de 27 iulie 1956, puțin timp după asfințitul soarelui, o mulțime de călători aflați în gara orașului Comănești se strînsese în jurul unei lungi coloane de pasageri neobișnuiți. Aproape 100 coborîseră din tren și se pregăteau acum să intre în oraș.

In căutarea „Rîului Repede"

„De unde vin și încotro se duc?" se întrebau oamenii. Și ca un răspuns, frînturi de glasuri înalte se întretăiau în aer, de la un capăt la altul al peronului: Aici geografii! Cine lipsește? Istoricii să vină aici. Ești istoric? De la folclor mai e cineva? Naturaliștii! Unde sînt naturaliștii?

Era însă un răspuns datorită căruia curioșii mai mult se încurcau. O armată întreagă de tot felul de „savanți" și mai mult ce poți să pricepi? Un bătrînel, băștinaș după port, se apropie de capul coloanei și întrebă:

— Da-ncotro ați pornit-o domniile voastre cu atîtea surle și tobe, dacă nu vă e cu supărare?

— Mergem într-o mare expediție științifică spre valea „Rîului Repede", dragă moșule — îi răspunseră ciudații vizitatori și bătrînelul dădu din cap, plecînd mai nedumerit decît fusese la început.

Nu mult după aceea, din spatele dealurilor întunecate se ivi, făcînd lumină în juru-i, o lună roșietică. Se ridica grăbită, tot atît de mirată și întrebătoare ca și locuitorii orașului de munte, și pînă la urmă se postă, tam-nesam, deasupra clădirii unde aveau să doarmă peste noapte acești interesanți expediționari. Poate că în felul acesta avea să afle și ea ceva. Iluzie deșartă însă, pentru că somnul a pus grabnic stăpînire pe întregul eșalon.

Dimineața s-a revărsat cu aer proaspăt de munte și soare însuflețitor. Nerăbdători, membrii expediției s-au deșteptat odată cu zorii.

Abia acum, în careul din curtea școlii, curioșii ar fi putut afla că misterioasa expediție este organizată de Palatul Pionierilor din București cu scopul explorării necunoscutei văi a „Rîului Repede".

Cel mai înalt dintre naturaliști, Alexandru Rusu, (de pe valea Prahovei), s-a lăudat ieri toată ziua în fața unui „istoric" că nu există floare pe pămîntul ăsta pe care să n-o cunoască el, dacă vrea. In Valea Prahovei cresc tot felul de flori Și nu le cunoaște numai așa.. de exemplu „merișor", ci și în latinește „vaccinum vitis ideea". Științific!

In careu, alături de „naturaliști" stau „istoricii", pătrunzătorii cercetători a tot ce e mai vechi și mai nou pe unde trec. Încă din această dimineață ei au avut prilejul să-și înceapă cercetările cu o interesantă descoperire: casa în care au dormit astă noapte, construită în stilul vechilor conace boierești, a aparținut pe vremuri prințului Ghica.

Iată-i și pe „geografi". Ca și „naturaliștii" poartă legate de după gît tolbe și tăști pentru strînsul diferitelor roci. Ei mai au însă ceva foarte prețios pentru expediție și anume cărți cu itinerariul expediției și busole pentru orientare.

— Ia să-mi spui, mă rog, ce-ai face tu, Predescu, dacă n-am avea noi busolă? Crezi că prin munți mergi așa, ca pe stradă?

Monica Predescu face parte din detașamentul de „folcloriști" condus de profesoara Elena Gioga N-are ce să-i răspundă lăudărosului „geograf" Așa este. Dar și „folcloriștii" au o misiune destul de frumoasă în această expediție. In drumul lor, ei culeg tot ce are mai reprezentativ poporul nostru în artă: cîntecele și legendele sale, cusăturile, ciopliturile și jocurile sale vestite peste țări și mări.

In stînga, careul se încheie cu detașamentul de „tehnicieni". Ei sînt cei care poartă și mînuiesc aparatele de fotografiat, iar un grup restrîns, condus de inginerul Ovidiu Stoicovici, va realiza pe timpul expediției un jurnal cinematografic adevărat.

In careu și în împrejurimi e liniște. Dealurile din față, cu brazii lor împodobiți cu fire limpezi de lumină, picotesc sub căldura soarelui care s-a ridicat acum pînă deasupra acoperișului școlii. In vale, pe o potecă depărtată, ascunsă ici, colo printre tufișul verde, se întorc urcînd spre oraș oameni cu șepci de miner și lămpi asemănătoare felinarelor.

— Acolo e mina „Leorda", șoptește un „geograf" împăturindu-și repede harta să nu-l observe instructoarea superioară. Poate o vedem azi.

Din rîndul „istoricilor" se desprinde pionierul Nicolae Zdrulea, un copil de 13 ani, cu fața lungă și albă. El este comandantul întregii unități de pionieri aflate în expediție. Inchipuiți-vă, măcar o clipă, ce răspundere are! Vine în fața careului și primește raportul comandanților de detașamente. Președintele „geografilor", pionierul Ion Olărescu, a cîntat atît de mult ieri, în tren, încît acum e răgușit și abia de mai poate raporta numărul prezenților în careu. Pionierii rîd: „Nici n-am intrat în munți cum trebuie și Olărescu a și văzut lupul!" Instructoarea superioară, tovarășa Maria Mocanu, anunță membrilor expediției programul zilei.

Prima zi de lucru a expediției a început. Pionierii vor vizita azi mina „Leorda" și vestita termocentrală de la Comănești II. „Tehnicienii" se bucură. Ei vor avea de cules cel mai mult material. Dar nu-i de loc așa: în drum spre „Leorda" și termocentrală fiecare „specialist" va avea foloasele sale. „Folcloriștii" vor desena sculpturile în lemn de pe porțile caselor minerilor, cusăturile din Comănești, „naturaliștii" vor culege flori specifice locului, iar în ce-i privește, „geografii" vor avea de adunat destule probe de cărbune și marnă nisipoasă.

Cel mai important rezultat însă va fi faptul că vor vedea cu ochii lor cum se scoate cărbunele, această pîine a industriei, și cum se produce energia electrică într-una din termocentralele complect automatizate ale patriei noastre.

Dar valea „Rîului Repede"?... Nu e aceasta? Răbdare, copii! Aceasta este valea Trotușului. Răbdare și perseverență. Valea „Rîului Repede" este departe, departe de aici, dar curînd vom ajunge, neapărat, în minunata ei împărăție.

Și apoi, mai departe, spre „Pădurea de argint"

Noaptea, într-un tîrziu, am ajuns împreună cu membrii expediției pionierești în străvechiul orășel de la poalele Carpaților Moldovei, Piatra Neamț. Străzile înguste, luminate ici colo de becuri mici, se pierdeau în întunericul nesfîrșit coborît din desimea codrilor. Oameni se vedeau rar la ora aceea tîrzie. Ne întîmpinau doar clădirile joase de piatră peste care trona, sus, deasupra scărilor ce urcă spre centrul orașului, înconjurat de umbră, bătrînul turn al lui Ștefan Vodă cel Mare. Orologiul din vîrful său înalt arăta ceasurile unsprezece și jumătate.

Valea Trotușului a rămas departe. Trecuseră de atunci patru zile lungi de iulie cu cer limpede, fără nici o fărîmă de nori în stare să se împotrivească căldurii solare. Curajoșii „cercetători" nu voiau însă cu nici un chip să-și arate oboseala. Cutreieraseră mai în mașină, mai pe jos, cu rucsacurile în spate, orașe și locuri cunoscute doar din manualele școlare. De la mina „Leorda" și termocentrala din Comănești, membrii expediției au plecat a doua zi în orașul petrolifer Moinești Aici au făcut cunoștință cu o altă bogăție a patriei noastre: țițeiul. In aceeași zi, după amiază, pionierii au vizitat pe una din străzile Moineștiului o casă modestă și tăcută, dar care tot timpul părea să vorbească despre un trecut de luptă și eroism. O casă muzeu. „Istoricii" și-au notat în jurnalele lor cuvintele săpate în placa prinsă pe unul din pereți: „... păstrăm această casă unde a locuit între anii 1910—1919 tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn".

La fabrica de postav din Buhuși, una din cele mai mari fabrici de acest fel din sud-vestul Europei, pionierii și-au amintit din nou de casa muzeu din Moinești, cînd moș Pricop, un vechi militant al mișcării muncitorești, le-a povestit fapte și întîmplări din istoria partidului nostru.

Iată-ne acum, după ce am lăsat departe, în urmă, Bacăul și Buhușul, în orașul lui Calistrat Hogaș, Piatra Neamț. Undeva, aproape, trebuie să se ridice spre cerul înnegurat crestele munților cîntați de el și mai aproape, dincolo de gară, trebuie să se zbenguiască în voie apele „Rîului Repede". Apele „Rîului Repede"? Sst! Nu dați zvon în această privință! „Savanții" noștri au fost atît de preocupați în cele patru zile de drum, încît au uitat cu totul să mai întrebe cînd vor ajunge în această vale fermecată.

Și pentru că e tîrziu și în căminul unei școli profesionale îi așteaptă paturi curate, odihnitoare, să-i lăsăm să se culce cît mai degrabă. Somn ușor, „savanților" dragi! Ne vom întîlni iarăși mîine, cînd soarele vă va surîde.

...Iată că ne-am întîlnit. Să dăm acum o raită prin oraș și apoi să ne pregătim din nou de drum. Timpul nu așteaptă, trece pe nesimțite și mai sînt atîtea și atîtea de văzut! Dar de ce arătați așa de îmbufnați? Cine v-a supărat? Noaptea? Dar ce v-a făcut ea? Copiii au dreptate. Noaptea le ascunsese aseară „străjile cele înalte". Pietricica și Cozla, între care stă „culcat cel mai frumos oraș de munte al Moldovei", așa cum ni-l prezintă Vlahuță în „Romînia Pitorească". Și apoi, valea „Rîului Repede"? Indrăzneții „cercetători" o căuta de aproape o săptămînă și ea se afla, acoperită de întuneric, drept sub nasul lor, acolo, în fața gării!

Pionierii și-au luat drumul spre Vaduri. E un sat așezat nu departe de Piatra Neamț, drept pe malul Bistriței. Așadar, în fața lor curg în această clipă, printre stînci, apele „Rîului Repede"! Bistrița!

Iată și plutele. Imperecheri de lemne rotunde, cîrmite de oameni viguroși. Bistrița le poartă bucuroasă pe brațele ei de apă ducîndu-le rînd pe rînd spre marele combinat forestier din Vaduri. Oamenii de pe plute ne fac cu mîna. Ii așteptăm la fabrică, pe malul apei. Or fi printre ei poate nepoții lui moș Vasile cîrmaciul și ai lui Toader, eroii care l-au ajutat pe Vlahuță, conducîndu-l pe plută de la Dorna la Piatra, să descopere poetica sălbăticie și frumusețe a „Rîului Repede". Pe atunci nu era, aici în Vaduri, fabrica aceasta modernă, care preface într-o clipită, automat, lemnul în scînduri subțiri. Alături de cîntecele apelor și munților nu se auzeau atunci cîntecele biruitoare ale marilor fierăstraie mecanice! Tovarășul director al combinatului, Pașcu, povestește copiilor că fabrica e construită de-abia din anul 1950.

Inainte de a vizita combinatul, „geografii" au avut grijă să studieze mai întîi viteza apei „Rîului Repede", în funcție de înclinarea pantei.

...Și acum, haideți, copii! Salutați „Rîul Repede", salutați oamenii și fabrica lor și haideți. Trebuie să mergem acum în căutarea „Pădurii de Argint".

V. BARAN

Publicul bucureștean a făcut de cîteva zile cunoștință cu cinemascopul. In fiecare zi, sute și sute de spectatori urmăresc pe impunătorul ecran lat al cinematografului „Republica" filmul italian în culori „Tosca".
Fotografia noastră surprinde o imagine din film.

Termocentrala „Steaua roșie" din Sîngeorgiu de pădure. Șeful secției electrice Kemeneș Ștefan și electricianul Lift Mihai verifică circuitele secundare ale grupului nr. 4.
Foto AGERPRES

Ecou la inițiativa tinerilor din G. A. S. Jimbolia

PRIMELE REALIZĂRI

Președinții tuturor celor 54 gospodării colective din raionul Filimon Sîrbu, tehnicieni, agronomi și zootehnicieni, brigadieri zootehnicieni au venit într-una din zilele lunii august la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Plopu. Fuseseră invitați să participe la o consfătuire în legătură cu creșterea animalelor. După expunerile teoretice făcute de ingineri, participanții s-au îndreptat spre ferma gospodăriei gazdă. Pe drum, discuțiile, schimburile de păreri se succedau cu repeziciune, zburau de la om la om și se statorniceau apoi în diferite grupuri. Mulți erau curioși să vadă, să pipăie, să cunoască noul despre care li se vorbise cu cîteva minute mai înainte: însilozarea furajelor în gropi. Unii, cunoscători ai acestei metode, dădeau relații cu lux de amănunte și cu vădită mîndrie; hrăniseră animalele în iarna trecută cu nutrețuri însilozate și acum, din experiență, le cunoșteau valoarea.

Ajunși la destinație, treaba a început fără zăbavă. Echipele alcătuite dinainte din toți participanții la consfătuire și-au luat posturile în primire: în lan la recoltat porumb, la transport, la tocat, așezat și bătătorit.

Acoperirea cu pămînt a silozului s-a făcut chiar cu oarecare solemnitate, ca atunci cînd se termină construcția unei case noi. Apoi toți au plecat acasă cu o învățătură nouă și cu hotărîri noi.

Consfătuirea și demonstrația aceasta practică au fost urmarea altei consfătuiri pe aceeași temă, ținută la gospodăria colectivă din Oprișenești. Și atunci au luat parte aproape aceiași oameni, pentru ca ei erau cei mai interesați. Singura deosebire a fost aceea că în timp ce atunci, în luna iulie, au executat gropile pentru însilozare, acum au depozitat în aceste gropi furajele recoltate. A fost, în fond, o conferință cu aplicații practice, legată de timpul potrivit pentru executarea fiecărei lucrări.

Caracterul tineresc al acestor consfătuiri constă nu numai în faptul că la ele au participat mulți tineri, ci mai ales în aceea că au fost inițiate de tineret. Iată cum:

Inginerul Dumitru Brebenel, șeful secției agricole raionale, este membru în biroul comitetului raional U.T.M. Sarcinile trasate de documentele celui de-al II-lea Congres al partidului în privința transformării socialiste a agriculturii și a dezvoltării șeptelului și îndatoririle tineretului în această privință, reieșite din documentele celui de al II-lea Congres al U.T.M., au fost studiate cu deosebită atenție. Ca urmare, biroul comitetului raional U. T. M. i-a cerut utemistului Dumitru Brebenel să organizeze consfătuiri pe aceste teme, la care să participe tineri și vîrstnici, pentru ca să învețe primii de la ceilalți și toți din învățămintele cărții. Sprijiniți de comitetul raional de partid, utemiștii au reușit să ridice consfătuirile la nivelul dorit și roadele n-au întîrziat să se arate.

La gospodăriile colective din Horia, Brateșul, Găiseanca și altele se fac acum intense pregătiri pentru însilozarea furajelor.

Activitatea în această privință nu s-a oprit însă la primele roade. Zilele trecute, la plenara comitetului raional U.T.M s-a discutat despre participarea tineretului la munca de transformare socialistă a agriculturii. In raionul Filimon Sîrbu au mai rămas puține familii în afara sectorului socialist al agriculturii. Marea majoritate a țăranilor muncitori și-au unit pămînturile în cele 54 gospodării colective și în întovărășirile agricole. La obținerea acestui rezultat tineretul a adus o contribuție însemnată.

Paralel cu munca de atragere a țăranilor muncitori în sectorul socialist al agriculturii, tinerii au datoria să se ocupe și de întărirea unităților socialiste. Despre problema aceasta s-a discutat în mod deosebit la plenară. Și cum creșterea animalelor este una din sursele principale de venituri ale colectiviștilor și întovărășiților, discuțiile s-au purtat mai mult în legătură cu dezvoltarea șeptelului, îmbunătățirea raselor și mărirea productivității animalelor.

Din exemplele arătate de participanți, a reieșit limpede importanța furajelor însilozate pentru atingerea scopurilor urmărite.

Și iată că inginerul Brebenel face cunoscută tuturor inițiativa tinerilor de la gospodăria de stat Jimbolia. Din clipa aceasta angajamentele, inițiativele au pornit într-un adevărat iureș.

Iată ce s-au angajat să facă tinerii din raionul Filimon Sîrbu. Organizați pe echipe, vor da tot sprijinul gospodăriilor și întovărășirilor din care fac parte, la însilozarea unor cantități cît mai mari de furaje Tinerii colectiviști din Oprișenești vor sprijini însilozarea a 15 vagoane porumb furajer, cei din Plopu îi vor depăși cu un vagon, iar tinerii muncitori din gospodăria de stat Sătuc vor însiloza 20 vagoane porumb furajer.

Lucrările au început a doua zi după plenară. Se poate ca acum, cînd citiți aceste rînduri, la gospodăriile colective din Oprișenești și Plopu să se arunce ultimele lopeți de pămînt peste silozurile pline. Colectiviștii din Perișoru au însilozat pînă acum 16 vagoane porumb furajer.

N. SIMIONESCU

VIZITĂ ÎN O. M.

O. M. — sînt două inițiale, multora dintre noi necunoscute. In limbajul curent al hunedorenilor, poți auzi însă adeseori aceste inițiale. O. M. — înseamnă zecile de blocuri înălțate pe valea Chizidului, școlile, căminele și toate construcțiile care au răsărit în această margine de pădure. O. M. înseamnă — oraș muncitoresc.

Acum cîțiva ani, nici hunedorenii nu știau de O. M. și nici dealul Chizidului n-a fost împovărat de atîtea cărămizi. Iarba creștea înaltă, numai bună de popas în excursie.

Am parcurs într-una din aceste zile șoseaua nouă ce urcă spre deal, îndreptîndu-mă spre O. M....

GRUPUL ȘCOLAR AȘTEAPTĂ „BOBOCII"

Trec pe lîngă blocul cocsarilor. În fața acestuia se găsește o aglomerație de clădiri înalte și masive, împrejmuite de un gard de beton. Aici se află complexul școlar. Intru în curtea spațioasă. Prima cunoștință o fac cu doi tineri coreeni, care citesc ziarul sosit din îndepărtata lor țară. Sînt Cie Biang Rac și Ra Hac Săn, ambii de 18 ani, care de doi ani învață în această școală meseria de furnalist. Acum sînt în anul III, ultimul an.

— Ce vreți să faceți cînd terminați școala? îi întreb.

— Cum ce o să facem? Ne întoarcem în țara noastră — răspunde Cie Biang Rac. Avem și noi furnale mari, care ne așteaptă. Țara noastră are nevoie de multă fontă.

Ra Hac Săn ne arată ziarul coreean pe care-l citește. Pe prima pagină o fotografie: conducătorii statului nostru, întîmpinîndu-l pe Kim Ir Sen pe aeroportul Băneasa

La direcțiune aflu date despre școală. Aceste clădiri găzduiesc două școli școala profesională de ucenici și școala de maiștri. Ambele școli au avut în acest an 900 de elevi. 340 dintre ei au absolvit și au devenit lucrători calificați ai uriașei uzine.

In fiecare toamnă vin aici din toate colțurile țării tineri să învețe diferite meserii. Cei mai mulți vin de pe plaiurile Oltului, din regiunea Craiova.

Am vizitat școala, frumoasele săli de curs, dormitoarele, laboratorul. Acum, totul e vraiște, fiindcă școala se pregătește pentru primirea „bobocilor" din acest an. Au început văruitul și renovările.

S-a terminat în acest an o minunată cantină cu balcon. Bucătăria este modernă; gătitul se face cu aburi fierbinți.

Plecăm spre magazie. Bătrînul magazioner ne invită în împărăția lui să ne arate rafturile pline de pufoaice, bocanci și alte obiecte noi.

— Sîntem pregătiți — spune el. Copiii pot să sosească.

Inainte de a pleca, tovarășul director mi-a înmînat un prospect al școlii, cu rugămintea să-l publicăm. In acest prospect scrie că Grupul școlar profesional al Combinatului Siderurgic din Hunedoara primește elevi pentru meseriile de furnaliști, oțelari, laminatori, cocsari, zidari, șamotori, electricieni, sudori... pe scurt: 14 meserii. Elevii primesc uniformă de iarnă, de vară, haine de protecție, cazare, cămin... Locuri sînt suficiente, se primesc în această toamnă 440 de candidați.

CIOCANIND PE LA UȘI

Vizitînd pe locatarii blocurilor din orașul nou, am ciocănit pe la multe uși. Voi istorisi cele văzute în cîteva apartamente.

Pe strada C. sînt blocuri mici de 4 apartamente, în stil de vilă. Oțelarul Bîrlea Traian stă în ultimul bloc. L-am găsit pregătindu-se de plecare la șut. Mi-a arătat apartamentul compus din două camere și dependințe. Nevasta oțelarului își cosea o rochie la mașina de cusut. Difuzorul răspîndea acordurile unei muzici clasice. Traian Bîrlea îmi povestește că pînă în 1950, adică înainte de a se muta aici, făcea zilnic drumul de la Ghelar la Hunedoara.

Am plecat împreună. In grădinița din fața casei se jucau Todor și Alexandru, copilașii oțelarului.

Inainte de a ne despărți îmi arătă un bloc mare:

— Aici stau mulți oțelari. Puteți să-i vedeți. Mi se pare că și nea Costache e acasă.

Mi-am luat rămas bun de la tovarășul Bîrlea și-am intrat să-l vizitez pe Vasile Costache. Vestitul oțelar m-a primit în camera lui, la fel de bine aranjată.

Pe fiecare noptieră am observat cîte un aparat de radio. Unul era nou, din acela de 1850 lei marca Electro-Magnetica.

— Ce faci, tovarășe, cu două aparate? l-am întrebat, nedumerit.

— Eh, mi-au ars niște lămpi la cel vechi și n-am găsit altele. A trebuit să iau un aparat nou. La Hunedoara nu s-au găsit și am făcut drum special la București. E un aparat bun. Nu mai puteam trăi fără radio — încheie el zîmbind.

Nevasta lui mi-a arătat apartamentul. In hol ne-am împiedicat de bicicleta lui Costache. Femeia a deschis o ușă și m-a poftit în cameră cu următoarele cuvinte:

— Vă rog, intrați, e camera copiilor mei.

Aceste cuvinte m-au urmărit pretutindeni în tot timpul vizitei mele: „Vă rog intrați, e camera copiilor mei"

Oamenii aceștia au stat cîndva — și nu e mult de atunci — în cocioabe și maghernițe, iar acum te invită în camera copiilor.

Am plecat spre blocul 5 (în O.M. străzile n-au încă nume). Acesta e un bloc de burlaci. Vroiam să-l găsesc pe Valer Lăbuneț. Colegii vestitului oțelar mi-au spus că Lăbuneț nu mai stă aici. S-a căsătorit cu laboranta Nadea Vîlceleanu și imediat i s-a dat un apartament

M-am îndreptat spre noua lui locuință, din blocul 47. Nu l-am putut găsi: tinerii erau plecați la lucru. Păcat! Aș fi vrut să-l felicit pe bravul oțelar pentru căsătorie și apartamentul cel nou.

CÎTEVA REPROȘURI

Apartamentele sînt frumoase, oamenii sînt fericiți că locuiesc în condiții atît de bune. Și totuși, hunedorenii au cîte ceva de reproșat tovarășilor ingineri.

Unele blocuri au zidurile prea subțiri, din această cauză ele nu amortizează zgomotele. E neplăcut să fii obligat a asculta ce se discută la vecini, mai ales cînd aceștia au mulți copii!

In alte blocuri spațiul dependințelor este sub normal Niște firide mici, înghesuite, denumite dependințe, nu fac tocmai plăcută locuirea blocurilor.

Apoi, sînt apartamente în care aerisirea băii se face prin cameră. Nu numai că atmosfera dintr-o asemenea cameră e insuportabilă, dar aburii strică mobilierul și celelalte obiecte.

Unii locatari reproșează faptul că locuințele sînt prea joase. Oamenilor care lucrează în fumul greu al furnalelor și cuptoarelor le e necesar mai mult poate ca altora, cubajul de aer din cameră.

Apoi, locuitorii O.M.-ului mai sînt de părere că lucrările ar putea merge mai repede. De pildă, numai în acest an s-a început masiv pavarea străzilor. Pînă acum se înota în noroi Trustul 4 construcții are dificultăți cu brațele de muncă. Nu fiindcă n-ar fi oameni, ci pentru că întreprinderea nu-i poate caza. Mi-am dat seama că buba stă la cazare, intrînd în biroul inginerului șef tov Gabriel Furduiescu Pe biroul lui tronează un carton pus la vedere pe care scrie cu litere groase, în tuș negru: **„Nu discutăm probleme de cazare".**

Ințelegem că cel care răspunde de cazare e directorul adjunct, dar dacă există această problemă toți trebuie să pună umărul, mai ales cei din conducere. Dacă cartonașe din astea vor dispare de pe biroul inginerului șef și, mai ales, dacă vor dispare asemenea atitudini de nepăsare, se va găsi loc de cazare pentru muncitorii constructori, iar lucrările vor căpăta un ritm mai rapid.

UN SPITAL IN CONSTRUCȚIE

Se înaltă noi ziduri în O. M. Nivelatoarele grele calcă pămîntul Chizidului Se conturează din ce în ce mai mult străzile, centrul.. O macara înaltă lucrează de zor la clubul-cinema, despre care se spune că va fi frate cu minunatul club „Grivița Roșie" din București.

Una din clădirile care vor fi predate anul acesta este și spitalul de boli contagioase. Clădirea albă a spitalului se zărește de departe. Se fac ultimele lucrări.

Am vizitat spitalul de mîine, fiind condus de bătrînul Francisc Sculerus. Moș Sculerus de 40 de ani este reprezentantul Ministerului Sănătății pentru construcțiile de spitale. Mi-a mărturisit deschis că un asemenea spital n-a văzut în toată cariera lui.

La subsol se află serviciile auxiliare, bucătăria, spălătoria, călcătoria etc. La parter sînt serviciile de primire, radiologie, farmacia și altele La etajele I și II sînt camerele bolnavilor. Mare parte din camere sînt făcute pentru două persoane, iar altele numai pentru una singură. Aproape fiecare cameră are baie și toaletă. Prima clădire din Hunedoara care are lift e acest spital. Două lifturi pentru persoane și șase pentru materiale sînt în curs de instalare.

Apoi, clădirea are scări și intrări speciale pentru bolnavi și separate pentru cei sănătoși. Un minunat balcon va asigura vizitarea bolnavilor în așa fel încît vizitatorii să nu fie contaminați.

E aproape totul gata. Lipsesc doar oamenii în halate albe, medicii, surorile și tot personalul sanitar. Curînd însă îi vom putea găsi aici, în acest minunat spital.

★

Seara, obosit după atîtea vizite, am intrat la restaurantul de vară, denumit de localnici „Ciuperca", pentru înfățișarea acoperișului (ca o ciupercă), să mă răcoresc cu o halbă. Minunatul restaurant e construcția cea mai de sus de pe dealul Chizidului. Priveliștea e înălțătoare. In vale fumegă furnale, un foc viu se vede în locul cuptoarelor Siemens-Martin, vuiește uzina. Iar aproape, sub picioarele tale, strălucește în mii de lumini O.M.-ul.

ȘT. HALMOȘ

Condițiile de admitere la școlile tehnice

Școala Tehnică de Maiștri a Ministerului Industriei Ușoare București, str. Poetul Cerna Nr. 1, Raionul T. Vladimirescu, telefon 9.25.80, primește înscrieri pentru examenul de admitere în anul I, pînă la data de 5 septembrie 1955, la următoarele specialități:

— țesătorie — filatură bast — tricotaje — confecții textile — confecții piele — tăbăcărie — cauciuc și prelucrarea cauciucului.

Inscrierile se fac prin întreprinderi.

Se pot înscrie la examenul de admitere pentru cursuri de zi, absolvenți ai școlilor profesionale, ai gimnaziilor industriale, ai școlilor inferioare de arte și meserii, care lucrează în întreprinderi ca muncitori calificați sau ajutori de maiștri și care au practică în meserie de 2—3 ani și stagiul militar satisfăcut.

Pentru cursurile fără frecvență se pot înscrie numai maiștri din producție.

Vizita medicală a candidaților se va face în zilele de 7 și 8 septembrie a.c., iar examenul de admitere va începe în ziua de 10 sept. a.c. și constă din:

— matematici — scris și oral
— tehnologia meseriei — oral
— desen tehnic — lucrare grafică

Informații suplimentare se pot obține dela secretariatul școlii telefon 9.25.80.

★

La școlile tehnice sanitare se pot înscrie absolvenți a 10 clase medii cu examen de maturitate, în vîrstă de 17—25 ani. Inscrierile la examenul de admitere se fac pînă la 8 septembrie la sediul școlii.

Examenul de admitere se va ține între 8—14 septembrie a.c. și va consta din următoarele probe: **Tehnicieni dentari**: — anatomie și fiziologie (scris și oral); chimie (scris și oral); fizică oral).

★

Ajutori farmaciști: — botanică (scris și oral); — chimie (scris și oral); — fizică (oral).

Solicitanții se vor adresa pentru înscriere la următoarele centre:

Ajutor de farmaciști: BUCUREȘTI, Str. Pitar Moș Nr. 15, IAȘI, Str. 6 Martie Nr. 4, TG. MUREȘ, Str. Lenin Nr. 8.

Tehnicieni dentari: ARAD, Str. Republicii Nr. 77.

Decada literaturii și artei ucrainene

Oaspeților noștri dragi: BUN VENIT!

(Urmare din pag. 1-a)

De la Taras Șevcenko la Ivan Franko, de la Ivan Franko, stins din viață în preajma Revoluției care în Rusia, unde popoarele „tăceau în toate limbile — de bunătatea traiului", avea să însemne sfîrșitul oprimărilor, iar în istoria lumii începutul erei socialiste, repet, de la el pînă la poeții de astăzi ai Ucrainei Sovietice, pînă la Ticina, Rîlski, Mališko și ceilalți, trăsătura dominantă a vieții și a operei lor a fost și este dragostea de popor.

Ei și toți înzestrații fii ai Ucrainei — oameni de cultură și creatori — au ascultat și ascultă neîncetat îndemnul celuilalt mare poet și luptător pentru cauza libertății popoarelor, Nekrasov, care spunea:

Poet tu poți nici să nu fii,
Dar cetățean — e-o datorie!

Mergînd pe drumul înaintașilor devotați ideii de libertate, progres și justiție socială, slujitorii culturii și artei sovietice dovedesc prin tot ce au creat și continuă să creeze că ei sînt cetățeni deopotrivă ai patriei lor și cetățeni ai lumii. De aci — caracterul umanist, mobilizator al operei lor. De aci — funcția ei înalt educativă. De aci — înrîurirea pe care a exercitat-o și continuă s-o exercite asupra tuturor conștiințelor, indiferent de meridianul pe care se găsesc și de condițiile social-politice în care trăiesc. De aci — respectul care o înconjoară.

„Să-i invidiem pe nepoții și strănepoții noștri cărora le va fi dat în 1940 să vadă Rusia în fruntea lumii cultivate, dînd legi științei și artei și primind tributul de admirație respectuoasă al întregii omeniri luminate".

Previziunea lui Belinski s-a înfăptuit pe deplin cu două decenii și trei ani mai devreme.

Sfărîmînd toate piedicile aruncate în drumul lui, noul Stat Sovietic s-a dovedit din întîiul ceas puternic, de neînvins. Reprezenta o forță. „Forța, în concepția burgheziei — afirma Lenin în acele zile de răscruce — există atunci cînd masele merg orbește la măcel, supunîndu-se ordinelor guvernelor imperialiste... În concepția noastră, un stat este puternic prin conștiința maselor. El este puternic atunci cînd masele știu totul, cînd sînt în stare să judece totul și cînd fac totul în mod conștient".

Dar ele nu pot fi în stare să știe, să participe „în mod rațional, conștient și cu succes la revoluție", decît învățînd, cultivîndu-se.

„Trebuie să învățăm!" a fost, din întîile zile, îndemnul lui Lenin.

Trebuie să învățăm...

Și poporul a urmat cu avînt îndemnurile marelui său dascăl și părinte. Era însetat de cultură; era dornic să-și apropie cunoștințe cît mai multe, conștient fiind că astfel poate deveni un constructor mai destoinic al socialismului, un apărător mai dîrz al cuceririlor de pînă atunci și al acelora pe care le va dobîndi în viitor.

De la Bernard Shaw, care a luat cunoștință de realitățile din Uniunea Sovietică în anul 1931, la Romain Rolland, care i-a urmat nu după multă vreme, și pînă la cunoscutul om de stat francez, Vincent Auriol, oaspe al Țării Socialismului în acest an, sute de reprezentanți străluciți ai culturii și de militanți în arena vieții publice, din toate țările lumii, cu cele mai felurite convingeri politice, sociale, religioase, au recunoscut, unii în forme entuziaste, alții la modul refinut, alții neputînd să pună stavilă înciudării, că în special în domeniul culturii Uniunea Sovietică a lichidat rămînerea în urmă. „În treizeci de ani statul sovietic a lichidat o rămînere în urmă de două veacuri" — a declarat fostul președinte al Franței și lider al partidului socialist francez, d. Vincent Auriol.

Belinski se dovedea încă o dată proroc în țara lui, căci tot el afirmase cu o sută de ani în urmă că „va veni o zi cînd instrucția se va răspîndi în Rusia ca un fluviu puternic".

În zeci de milioane și în limbile tuturor popoarelor Uniunii Sovietice au fost și continuă să fie răspîndite operele lui Tolstoi, Pușkin, Lermontov, Gogol, Taras Șevcenko, Ivan Franko, Cehov, Gorki și ale altora — loc în prețuirea milioanelor de cititori ocupînd, alături de clasici, scriitorii cei mai buni, afirmați în anii puterii sovietice: Maiakovski, Gladkov, Șolohov, Alexei Tolstoi, Fadeev, Korneiciuk, Ehrenburg, Leonov, Gonciar, Simonov și alții.

În ce privește literatura ucraineană, ea a cunoscut o înflorire cum nici în cele mai cutezătoare visuri ale lor scriitorii din trecut nu puteau nădăjdui, iar o dovadă a răspîndirii ei ar putea-o da faptul că numai în decurs de șase ani, între 1948-1954, au fost editate 1600 de opere ale scriitorilor ucraineni într-un tiraj care însumează cifra de cincizeci de milioane de exemplare.

Oaspeților noștri dragi, reprezentanți de frunte ai culturii, artei și literaturii poporului frate ucrainean le spunem „Bun-venit", cu încredințarea că se vor simți cu adevărat bine în răstimpul, din păcate prea scurt, cît vor sta printre noi.

Oaspeții ucraineni în vizită la Orașul Stalin

Marți, scriitorul Alexandr Korneiciuk, N. M. Ujvii, artistă a poporului din U.R.S.S., președinta Asociației teatrale din R.S.S. Ucraina și M. N. Ivanițki, vicepreședinte al Asociației pentru legăturile culturale cu străinătatea din R.S.S. Ucraina, membri ai delegației oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană, care participă la manifestările „Decadei literaturii și artei ucrainene", au vizitat Orașul Stalin. Oaspeții au fost însoțiți de Octav Livezeanu, vicepreședinte al A.R.L.U.S.

La sediul consiliului regional A.R.L.U.S., oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Comitetului executiv al sfatului popular regional, ai Comitetului regional P.M.R., Consiliului regional A.R.L.U.S., de numeroși scriitori, și oameni ai artei etc. Președintele Consiliului regional A.R.L.U.S., Gheorghe Nițescu, a salutat pe membrii delegației subliniind bucuria populației Orașului Stalin de a avea în mijlocul ei pe solii culturii ucrainene.

Alexandr Korneiciuk, șeful delegației, a adus salutul oamenilor de artă și cultură și al întregului popor ucrainean.

La casa de cultură A.R.L.U.S. oaspeții au avut o întîlnire cu scriitori și oameni de artă din oraș. Răspunsurile ample, pline de prețioase învățăminte, date de scriitorul Korneiciuk și de artista poporului N. M. Ujvii, la întrebările puse de scriitori și artiști în legătură cu arta și literatura sovietică, cu diferite probleme de creație, au fost ascultate cu deosebit interes de cei prezenți.

(Agerpres)

Al doilea spectacol al ansamblului „Veriovka"

Ansamblul popular ucrainean de stat „Veriovka" a prezentat marți seara în Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" al doilea spectacol din cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră cu prilejul Decadei literaturii și artei ucrainene.

Ca și la primul spectacol, numeroși spectatori au aplaudat îndelung măiestria oaspeților.

(Agerpres)

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Grădina Progresul, Gh. Doja, Al. Sahia (sală și grădină), 1 Mai (sală și grădină): Othello; Magheru, I. C. Frimu (sală și grădină), Al Popov, N. Bălcescu (sală și grădină): Mama; Republica: Tosca. Continuare: Balet japonez; F. Sîrbu (sală și grădină): Un ciclu de filme cu prilejul Decadei literaturii și artei ucrainene; V. Alecsandri, Înfrățirea între popoare, Arta (sală și grădină), Donca Simo, Libertății (sală și grădină): Micul lustragiu; Maxim Gorki: O aventură pe coasta Atlanticului; Timpuri Noi: Un mare monument al arhitecturii ruse; Zahari Zograf, Cîntece maghiare, Floreta femeii, Piatra și șoarecele. Cultural: Covorul fermecat; Elena Pavel (sală și grădină), T. Vladimirescu (sală și grădină), Volga: Fum în pădure și Maeștrii baletului gruzin; Lumina, Munca: Voci de primăvară; Central: Brigada de tanchiști; Victoria: Fata mexicană; Doina: Unde nu zboară vulturii; Tineretului: Rio Escondido; 8 Martie (sală și grădină): La rechere domnule Grock; Grivița, Olga Bancic (sală și grădină): Contele de Monte Cristo (seria I); Vasile Roaită: Roșu și negru (seria I); Unirea, M. Eminescu: Iartă-mă; C. David: Un pahar de bere; Carpați: Vagabondul (seria I).

La moldovenii cei „molcomi"

(Urmare din pag. 1-a)

Bumbești-Livezeni, Salva-Vișeu și altele. Cu toate acestea nu se poate spune că i-a venit ușor cînd a trecut să conducă brigada. Aci au intrat tineri cu apucături felurite. Unii cu dragoste de muncă, vrednici și disciplinați, cum ar fi bunăoară Lucachi Napoleon ori Ion Olaru, Constantin Oprea ori Toader Vasile, nedovediți de alții la muncă, mîndria brigăzii. Au fost însă și din acei care se fereau să-și bătătorească palmele, mai sîrguitori la mîncare decît la treabă. Ștefan Vizitiu ne-a rugat să-l pomenim și pe cel din urmă. Noi i-am dat ascultare, socotind că într-adevăr întîmplarea lui Gheorghe Berea e demnă de luat în seamă.

Gheorghe Berea, un flăcăiaș bălan, îndesat și cu nasul ca o pătlăgică, venise pe șantier din satul său, Vultureștii. Oamenii l-au primit cu drag în brigadă. De la bun început s-a dovedit însă un mare chiulangiu. O vreme l-au lăsat brigadierii în ale sale. Erau încredințați că se va da pe brazdă. Numai că flăcăul se învățase „cu binele". Alții îi făceau norma. La prima adunare de brigadă, tinerii însă l-au avut în vedere și i-au tras o săpuneală zdravănă. Berea și-a luat, se vede, seama și o zi-două a tras vîrtos la tîrnăcop. Dar după aceea s-a dat iar cu lenea. Și nu era adunare de brigadă în care să nu se pomenească de „cîrnul" din Vulturești.

— Ce ne facem? E rușinea brigăzii. N-o să mai putem răbda așa pînă la sfîntu așteaptă. Ori se îndreaptă, ori... — a vorbit plin de mînie Ion Olaru.

A doua zi Berea s-a prezentat la șeful șantierului.

— Să-mi dați lichidarea — i-a spus.

Zadarnic au stăruit unii brigadieri să-l oprească. Berea a plecat. În poarta șantierului s-a oprit o clipă. Frămîntînd în mîini șapca, privea la coloana care se pregătea să pornească la muncă. Apoi a rupt-o la fugă, fără să privească înapoi.

Au trecut așa ca la vreo trei zile. La treabă, nu i se simțea de loc lipsa.

Două zile a stat cum a stat Berea în sat. Apoi a început tot mai mult să-l roadă gîndul la șantier, la brigadă, la tovarășii lui de muncă. Își făcea de lucru, doar, doar va uita. Trudă zadarnică. Mii de fire nevăzute păreau că-l leagă de șantier. Socotea în gînd programul de muncă al brigadierilor. Uneori își spunea:

— Acum s-a terminat apelul. Au plecat spre sector. Și cîntă în frunte e tovarășul Vizitiu.

Mult n-a mai răbdat așa. A rugat-o pe maică-sa:

— Mămucă, hai, să mergi în la șantier.

Femeia a dus mîna la gură, uimită.

— Mi-e rușine să dau ochii cu tovarășii — a continuat el. Să-i rogi dumneata să mă primească îndărăt. Și să le spui că oi munci cît zece!

Așa s-a făcut că brigada a cîștigat încă un tînăr de nădejde.

„Și băieții harnici ca cei din brigada a II-a sînt destui aici, lîngă Prut."

Un tînăr de pe plaiurile moldovene a ridicat tulnicul și face să clocotească munții și văile. S-a urcat sus, pe ruinele cetății Suceava, bătrîna cetate de scaun a lui Ștefan cel Mare. Tulnicul nu grăiește nici a jale, nici a luptă, ca pe vremea viteazului domnitor. El dă semnale de veselie, de cîntec și de joc.

Tinerii suceveni au acum o serbare: festivalul regional al tineretului. De aceea au trimis un utemist — într-un frumos port moldovean — să anunțe toate satele dimprejur că la Suceava e serbare.

Foto: F. MICHITOVICI

Actualitatea pe scurt

Nimeni n-are nimic de spus?

Orice vizitator al fabricii de hîrtie „Bernath Andrei" din Prundul Bîrgăului, raionul Bistrița, regiunea Cluj, își poate pune întrebarea: oare printre salariații acestei fabrici nu se găsește vreun gospodar? Iar dacă acești gospodari lipsesc din fabrică, nu se găsesc oare în forurile tutelare?

Iată de ce. Sînt în fabrică pe lîngă utilajele folosite în procesul producerii hîrtiei și altele care pur și simplu — făcînd uz de un termen teatral — fac figurație și ocupă un loc din spațiul industrial fără însă să fie utilizate.

Un calandru de șlefuit hîrtia „zace" din anul 1953 fără a fi folosit deloc. În aceeași secție un cuțit de tăiat hîrtia este stricat de un an și nici pînă astăzi nu a fost reparat.

Muncitorii cară cu spatele baloturi de hîrtie, grele de 180-200 kg., în vreme ce un electrocar și-a găsit un „garaj" în aer liber, pradă intemperiilor.

Din lipsa unei piese mici — a unui tambur de la rozetă — un defibrator li se adaugă celorlalte utilaje „părăsite" prin colțuri de secții. Lista nu este completă. Ii mai putem adăuga pasta folosită la fabricarea celulozei care este păstrată în aer liber și iarna și vara, pe ploaie ca și pe zăpadă. Ne mai mirăm de ce lipsește pasta de fibră, de ce se consumă multă energie și de ce uneori calitatea hîrtiei produse de această fabrică este necorespunzătoare?

Nu trebuie să ne mirăm. Altceva trebuie să ne pună pe gînduri: nu se găsește cineva care să pună capăt acestei stări de lucruri? Forurile tutelare ce cred? Oare nimeni n-are nimic de spus?

M. MUNTEANU
M. OPREA

Descoperirea de la „izvorul pîndarului"

IAȘI (De la corespondentul nostru). — La marginea satului Holhoca-Iași, la locul cunoscut sub numele „La izvorul pîndarului", în una din zilele trecute, țăranul Ion Topciu săpînd în lutăria de acolo a dat peste un os de proporții neobișnuite.

Cercetătorii științifici anunțați de acest lucru, s-au deplasat la locul respectiv și au constatat că este vorba de craniul unui mamut care a trăit acum aproximativ 100.000 ani. Continuînd săpăturile s-au descoperit de asemenea doi colți de fildeș dintre care unul rupt. După cum se presupune, acest animal preistoric a fost rănit în luptă.

Descoperirea de la „izvorul pîndarului" va contribui la clarificarea unor probleme științifice. In prezent, cu sprijinul filialei din Iași a Academiei R.P.R. și al Universității A. I. Cuza, cercetările continuă.

Cei ce descifrează tainele vremii

„Cursa de avion Constanța-Tulcea-Galați pleacă peste 30 de minute. Vă rugăm deci să ne dați informații asupra stării timpului și asupra prevederilor pe care le aveți".

La 11 și 35 minute se întocmește situația cerută. „Vreme în general frumoasă, vizibilitatea bună, vînt slab 5-15 km. pe oră, temperatura 27°". Semnează inginer Dragu Nicolae, meteorolog șef al Observatorului Meteorologic Maritim din Constanța.

Astfel de informații sînt solicitate mereu.

Înainte de a pleca în larg căpitanul vasului consultă aprecierile observatorului și pe baza prevederilor meteorologice ia măsurile necesare.

Direcția regională agricolă vrea să cunoască temperatura solului, precipitațiile, cînd va fi ceață sau vînt puternic și astfel să înștiințeze la timp pe cei a căror recoltă ar fi primejduită de aceste fenomene. Pentru aflarea tuturor acestor date telegrafia recepționează situațiile transmise de stațiile romînești de observații cît și de cele din străinătate. Observatorii, pe de altă parte, cercetează starea cerului (ziua — vizual sau cu balonul pilot iar noaptea — cu proiectorul de nori) direcția și viteza vîntului, presiunea aerului, temperatura, umezeala aerului, vizibilitatea.

Toate aceste observații se fac din oră în oră. La Observatorul Meteorologic se lucrează zi și noapte. Aceasta pentru că de observațiile făcute aci depinde de multe ori viața navigatorilor pe mare sau în aer, strînsul la timp al recoltei și multe altele.

A. IONESCU

Să muncim cu toți utemiștii

(Urmare din pag. 1-a)

așteaptă să muncească celălalt. Fără îndoială că o asemenea organizație fără viață, fără inițiativă nu poate să exercite înrîurire asupra tineretului.

Adevărul simplu, atît de mult accentuat la cel de al II-lea Congres al U.T.M., că fiecărui utemist trebuie să i se încredințeze o sarcină, o responsabilitate concretă, și-a găsit de mult confirmarea în însăși activitatea a zeci și sute de organizații utemiste. Această indicație trebuie tradusă în viață în fiecare organizație, pretutindeni.

Firește, nu e vorba de „împărțirea" unor sarcini doar de formă, de o repartizare birocratică pe bază de liste și tabele. O asemenea repartizare, făcută la întîmplare, nu are nimic comun cu această prețioasă indicație a Congresului U.T.M.

Diferitele sarcini și responsabilități, a căror îndeplinire e obligatorie, decurg din sarcinile încredințate de partid, din nevoile întreprinderii, satului, instituției respective, din cerințele tineretului. Depinde foarte mult de conducerea organizației respective dacă utemiștii participă sau nu la îndeplinirea multiplelor sarcini în producție și în viața socială, culturală, sportivă. Activizarea pe bază de sarcini concrete a fiecărui utemist presupune în primul rînd cunoașterea aspirațiilor, înclinațiilor, pasiunilor și dorințelor fiecăruia. Încredințînd fiecărui utemist sarcina care corespunde cel mai mult preocupărilor, înclinațiilor sale, ai garanția că el va munci cu dragoste și entuziasm pentru realizarea ei. Biroul U.T.M. de la secția transformatoare a uzinelor „Electroputere" Craiova a observat, de pildă, că utemistul Gheorghe Fecioru a ridicat în mai multe rînduri, atît la adunările organizației, cît și cu alte prilejuri, chestiunea vizionării în colectiv a filmelor. El discuta deseori cu tinerii din secție despre filmele pe care le-a văzut. Cînd s-a pus chestiunea vizionării în colectiv a unor filme de către tinerii din secție, toți au fost de părere ca de această sarcină să răspundă Fecioru. Și nimeni nu i-a reproșat că a depășit cadrul însărcinării primite și a organizat vizionări colective cu sute de participanți, tineri și vîrstnici, din toate secțiile uzinei.

Iată deci cît de important e să se țină seama la repartizarea sarcinilor de caracterul, de înclinațiile, de dorințele utemiștilor. Nu sarcini date la întîmplare și oricui, ci sarcini bine chibzuite, date omului cel mai potrivit. Utemistul trebuie să înțeleagă rostul și să îndrăgească sarcina primită — chiar dacă această sarcină pare „măruntă", „fără însemnătate" căci atunci munca lui va fi rodnică. La fel cum în ansamblul unei construcții cu multe etaje fiecare cărămidă își are locul și rostul ei și în rezolvarea marilor probleme care stau în fața organizației U.T.M. îndeplinirea de către fiecare utemist a unei sarcini mărunte numai în aparență, reprezintă partea lui de contribuție la rezolvarea acestor probleme.

Important este de asemenea ca, folosind prilejul adunărilor U.T.M., ședințele, consfătuirile, reuniunile, gazetele de perete etc. să fie evidențiați utemiștii care își îndeplinesc conștiincios sarcinile primite, aceasta constituind un puternic stimulent moral pentru activitatea lor de viitor.

Trebuie înțeles însă că repartizarea de sarcini concrete utemiștilor constituie doar începutul muncii. A te rezuma numai la aceasta înseamnă a da dovadă de formalism în muncă. Conducătorii utemiști trebuie să urmărească tot timpul cum își îndeplinesc utemiștii sarcinile primite. Trebuie deci să-i controleze și să-i ajute pe utemiști în îndeplinirea la timp și în bune condiții a sarcinilor primite. Uneori utemiștii întîmpină greutăți în rezolvarea sarcinilor, alți utemiști, datorită lipsei de experiență, se descurcă mai greu, unii se descurajează sau pur și simplu neglijează rezolvarea însărcinărilor primite. A controla îndeplinirea sarcinilor înseamnă a-i ajuta pe utemiști să învingă greutățile, a-i încuraja, a nu permite să-și facă loc stagnarea, lîncezeala, lipsa de răspundere. Controlul nu trebuie să însemne „dădăceală", tutelare măruntă. Controlul trebuie să ajute la dezvoltarea spiritului de răspundere, a inițiativei creatoare a utemiștilor în îndeplinirea sarcinilor primite.

Trebuie obținut ca fiecare membru al U.T.M. să primească o sarcină concretă, de care să răspundă și pe care s-o considere ca partea sa de contribuție la rezolvarea marilor probleme încredințate de partid Uniunii Tineretului Muncitor.

Telegrame primite cu prilejul zilei de 23 August

Excelenței sale
Domnului PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Sărbătoarea dv. națională este pentru mine un fericit prilej să transmit Excelenței voastre, guvernului și poporului romîn, din partea guvernului și poporului indian și din partea mea personal, călduroase felicitări și cele mai sincere urări pentru bunăstarea și fericirea poporului romîn.

RAJENDRA PRASAD
Președintele Republicii India

Excelenței sale
dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Am marea plăcere de a adresa Excelenței voastre, cu prilejul sărbătorii naționale, urările mele călduroase pentru fericirea dv. personală și pentru prosperitatea Romîniei.

GAMAL ABDEL NASSER

Scrisoarea ministrului S.U.A. la București

Excelenței sale
dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Am onoarea să informez pe Excelența voastră că președintele Statelor Unite ale Americii m-a însărcinat să vă transmit în numele său și în numele poporului Statelor Unite ale Americii, cele mai bune urări poporului romîn cu ocazia sărbătoririi zilei de 23 August 1956.

Primiți Excelență, din partea mea asigurarea celei mai distinse considerațiuni.

ROBERT H. THAYER

Excelenței sale
Domnului PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

București

Cu ocazia sărbătorii naționale romînești, am plăcerea să adresez Excelenței voastre, eu și poporul sirian, cele mai bune urări de fericire pentru dv. personal și pentru prosperitatea poporului romîn.

SUKRI KUATLI
Președintele Republicii Siria

Tovarășului PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ
Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a eliberării Romîniei, în numele poporului albanez, al Prezidiului Adunării Populare, al guvernului Republicii Populare Albania și Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, vă transmitem dv. salutul nostru cel mai fierbinte și cele mai cordiale și frățești urări. În decursul acestor ani harnicul popor romîn, iubitor de pace, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, în prietenie veșnică cu marea Uniune Sovietică și celelalte țări de democrație populară, a obținut mărețe succese în construirea vieții noi, în lupta pentru menținerea și asigurarea păcii.

Poporul albanez se bucură foarte mult de victoriile strălucite obținute de poporul romîn frate și îi dorește din toată inima și mai mari succese în lupta pentru construirea socialismului, slăbirea încordării internaționale și consolidarea păcii.

Să trăiască și să se întărească prietenia veșnică de nezdruncinat între popoarele noastre frățești!

președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania
HAGI LESHI

președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania
MEHMET SHEHU

prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania
ENVER HODJA

In sprijinul colectărilor

In acest an în comunele și satele raionului Lehliu s-au obținut o serie de rezultate însemnate în ce privește munca de colectare a produselor agro-alimentare. Aceasta își are explicația în faptul că organele de partid și de stat au luat o seamă de măsuri politico-organizatorice care vin în sprijinul sfaturilor populare comunale în vederea respectării graficului de colectare a cotelor datorate de țăranii muncitori, statului.

Un rol însemnat în sprijinirea acțiunii de colectare a produselor agro-alimentare îl au și organizațiile U.T.M. Aplicînd în mod creator în această problemă indicațiile date de cel de al II-lea Congres al U.T.M., organizațiile de bază trebuie să sprijine munca colectorilor locali prin popularizarea fruntașilor în predarea cotelor, prin organizarea agitației prin viu grai de la om la om, prin explicarea și înțelegerea de către utemiști a necesității ca ei și familiile lor să se numere printre primii la predarea cotelor. Cunoscînd aceste sarcini comitetul raional U.T.M. Lehliu și-a fixat pentru perioada de vară și de toamnă, ca obiectiv principal, susținerea campaniei de recoltare a produselor agricole, iar paralel cu aceasta sprijinirea acțiunii de colectare.

Un accent deosebit s-a pus pe munca de agitație. De aceea, fiecare organizație de bază a primit indicații să dea un număr de agitatori care să activeze alături de comuniști la ariile de treier și bazele de recepție. Printre utemiștii care au desfășurat cu succes munca de agitator se află Elena Pantazi și Elena Holban din satul Gurbănești și Florica Englisi, din satul Silistra. Ele au stat de vorbă cu nenumărați țărani muncitori, arătîndu-le importanța economică a predării la timp a cotelor datorate statului și au ajutat pe colectorii locali să confecționeze cîteva panouri și lozinci pentru popularizarea fruntașilor la predarea cotelor.

Comuna Ștefănești este fruntașă pe raion în ce privește achitarea cotelor. Împuternicitul colector Traian Ciocianu, fiind și membru al biroului organizației de bază, și-a format un colectiv de utemiști care l-a sprijinit în muncă. Drept urmare a activității colective și organizate desfășurată în comuna Ștefănești, planul de colectări la carne și lapte este îndeplinit în proporție de 100 la sută iar la grîu în proporție de 80 la sută. Succese de seamă au fost realizate și în comunele Făurei și Plevna. În comuna Făurei, de pildă, planul de colectări la carne și lapte a fost îndeplinit în proporție de 100 la sută, iar la grîu în proporție de 88 la sută. În aceste comune utemiștii au sprijinit efectiv acțiunile întreprinse pentru a asigura îndeplinirea planului de colectări.

Acum, în pragul toamnei și al încheierii anului, comitetul raional U.T.M. a hotărît să analizeze amănunțit felul în care organizațiile de bază s-au preocupat de sprijinirea acțiunii de colectare a produselor agro-alimentare. Aceasta în vederea stabilirii pentru viitor a unor măsuri politico-organizatorice mai eficace. Comitetul raional va analiza situația colectărilor după ce fiecare organizație de bază, întrunită în adunare generală, va discuta situația din comuna respectivă. Această măsură e mai mult decît binevenită, deoarece dacă pînă în prezent unele organizații de bază, în urma indicațiilor primite, au desfășurat muncă de agitație, apoi multe din ele au uitat să îndrume pe utemiști ca ei și familiile lor să fie fruntași în predarea cotelor la timp. De altfel nici comitetul raional nu a urmărit această situație așa că, la ora actuală, nimeni nu știe exact ce utemiști nu și-au predat cotele. Asemenea exemple se pot găsi în multe organizații. Astfel, familia utemistului Nicolae Petcu, din satul Nucet, e în restanță cu 70 litri lapte, iar Sora Ion, care e și secretarul organizației de bază U.T.M. din satul Lupșanu, are restanță 93 kg. carne și 77 litri lapte. Așadar, adunările generale vor avea un dublu rezultat: pe de o parte utemiștii vor fi mai puternic antrenați în activitatea de îndeplinire a sarcinilor ce revin organizației, iar pe de altă parte, va crește conștiința tinerilor.

Fără îndoială că membrii comitetului raional U.T.M. sînt răspunzători de faptul că mai există utemiști care nu au înțeles încă importanța predării la timp a cotelor. Necontrolarea îndeaproape a modului în care sînt îndeplinite sarcinile trasate organizațiilor de bază a dus la situația că există încă organizații de bază care nu au întreprins nimic pentru sprijinirea acțiunii de colectare a produselor agro-alimentare. Marin Andrei, secretarul comitetului U.T.M. al comunei Lupșanu, la întrebarea: ce a făcut pentru sprijinirea acțiunii colectărilor? a răspuns nepăsător că n-a avut timp să se ocupe de această treabă. A avut alte preocupări. Care sînt aceste „preocupări" ale tovarășului Marin, nu-i greu de aflat. Sînt cele personale. Aproape același răspuns îl dă și Dumitru Trandafir, secretarul organizației de bază U.T.M. din satul Pelinu. Nici aici activitatea utemiștilor nu e mai prosperă.

Comitetul raional a dovedit că nu urmărește consecvent modul în care sînt îndeplinite în organizațiile de bază hotărîrile luate.

Pe viitor, comitetul raional U.T.M. trebuie să îndrume organizațiile de bază, să sprijine acțiunea de colectare a tuturor produselor, conform graficului stabilit. Îndeplinirea planului de colectare prevăzut pe fiecare trimestru, lună, decadă, la toate produsele reprezintă o contribuție concretă dată la buna aprovizionare a industriei cu materii prime, a populației muncitoare de la orașe cu hrană etc.

Iată, așadar, de ce e imperios necesar ca utemiștii, în acțiunile ce le întreprind, să sprijine predarea la timp — așa cum prevede graficul întocmit de împuternicitul colector — a tuturor cotelor de produse agro-alimentare.

STELIAN DIACONU

DECLARAŢIA C. C. AL P. C. U. S.

în legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Germania

In centrul Europei a avut loc un eveniment de o mare importanţă politică, îndreptat împotriva cauzei păcii şi democraţiei. Autorităţile vest-germane au declarat în afara legii Partidul Comunist din Germania. Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice consideră că interzicerea Partidului Comunist din Germania este un act antipopular, care calcă în picioare drepturile şi libertăţile elementare ale poporului german şi care urmăreşte înnăbuşirea forţelor iubitoare de pace, intensificarea militarismului german agresiv care ameninţă securitatea popoarelor din Europa.

Interzicerea P. C. din Germania nu poate să nu fie condamnată cu hotărîre de întreaga opinie publică mondială, cu atît mai mult cu cît acesta nu este un act izolat în politica cercurilor guvernante vest-germane, ci o verigă în întregul lanţ de măsuri, îndreptate spre transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist, într-un focar periculos al unui nou război şi al reacţiunii în Europa. Aceasta duce la agravarea încordării internaţionale.

Acest act de violenţă şi de ofensivă a reacţiunii şi militarismului împotriva forţelor iubitoare de pace şi democratice din R.F. Germană ne obligă să declarăm opiniei publice internaţionale că acţiunile autorităţilor vest-germane urmează aceeaşi direcţie, în care au evoluat evenimentele legate de instaurarea regimului fascist în Germania. Atunci pregătirea în vederea războiului revanşard a început tot cu lichidarea organizaţiilor democratice ale poporului german. Primele lovituri au fost date Partidului Comunist din Germania ca detaşament înaintat al clasei muncitoare, care lupta cu consecvenţă împotriva atragerii Germaniei în aventuri militare, pentru interesele vitale ale clasei muncitoare şi ale întregului popor german. Ulterior au fost interzise sindicatele, partidul social-democrat german şi toate celelalte partide în afara celui naţional-socialist.

Căpătînd în felul acesta mînă liberă în interiorul ţării, Hitler, după cum se ştie a trecut la reînarmarea în ritm forţat a Germaniei, a decretat serviciul militar general, iar apoi, cu îngăduinţa puterilor occidentale, a început să treacă la cotropiri teritoriale şi a dezlănţuit cel de al doilea război mondial.

In prezent, cercurile guvernante din Germania occidentală păşesc pe calea pe care a mers nazismul german. Folosind, aşa cum a făcut la timpul său fascismul german, sprijinul forţelor imperialiste din occident, şi căpătînd, în baza acordurilor de la Paris, dreptul de a reînarma Germania occidentală, ele au decretat serviciul militar obligatoriu, dezvoltă producţia de armament, formează un nou Wermacht agresiv în frunte cu generali hitlerişti, crează o armată de o jumătate de milion de oameni, cu unităţi de tancuri şi aviaţie. Interzicînd Partidul Comunist din Germania a cărui luptă împotriva acestei politici se bucură de sprijinul tot mai mare al maselor largi populare din Germania occidentală, militariştii şi revanşarzii germani caută să înlăture unul din principalele obstacole din calea reînvierii militarismului german.

Dînd lovituri în primul rînd Partidului Comunist din Germania şi punînd în primejdie existenţa tuturor celorlalte organizaţii democratice, militariştii vest-germani vor să silească poporul german să devină o unealtă docilă în mîinile organizatorilor unui nou război.

Să ştie însă militariştii şi revanşarzii germani care păşesc pe urmele lui Hitler că istoria nu se va repeta. In vremurile noastre, întreaga situaţie istorică este cu totul alta. Popoarele au învăţat multe din experienţa amară a celui de al doilea război mondial. Sistemul socialist mondial care uneşte Uniunea Sovietică, marea Republică Populară Chineză şi celelalte ţări care construiesc socialismul s-a transformat într-o forţă uriaşă, invincibilă.

Socialismul se construieşte în prezent şi în Germania, unde s-a întărit şi se dezvoltă cu succes primul stat al muncitorilor şi ţăranilor din istoria Germaniei — Republica Democrată Germană.

Partidul Comunist din Germania, luptător încercat pentru cauza clasei muncitoare germane, în ciuda persecuţiilor crunte şi a jertfelor grele suferite în timpul fascismului, a luptat cu cinste în alianţă strînsă cu celelalte forţe democratice, pentru eliberarea patriei sale de sub dominaţia fascistă. După eliberarea Germaniei de sub hitlerism, Partidul Comunist a desfăşurat o luptă curajoasă şi perseverentă pentru pace, împotriva remilitarizării Germaniei, pentru reunificarea Germaniei pe o bază paşnică şi democratică, pentru libertatea şi independenţa poporului german şi realizarea cerinţelor arzătoare ale maselor de oameni ai muncii, pentru colaborarea prietenească între popoare, împotriva politicii revanşarde a militariştilor vest-germani.

Partidul Comunist din Germania a fost scos în afara legii tocmai pentru politica sa iubitoare de pace cu adevărat democratică. Oare nu este ruşinos şi inadmisibil faptul că activitatea Partidului Comunist care duce o politică corespunzătoare aspiraţiilor poporului german şi care apără cauza păcii şi democraţiei a fost considerată „anticonstituţională", în timp ce forţele fasciste şi militariste pot exista liber în R.F. Germană şi activitatea lor este considerată legală şi constituţională?

Popoarele lumii sînt pe bună dreptate neliniştite de faptul că în prezent în Republica Federală Germană reînvie procedeele şi metodele de reprimare a partidelor şi organizaţiilor democratice iubitoare de pace, procedee şi metode care au fost folosite de fascismul german în lupta pentru zdrobirea căruia ţările coaliţiei antihitleriste şi-au consacrat atîtea forţe şi au suferit jertfe atît de grele.

C. C. al P.C.U.S. atrage atenţia asupra faptului că acţiunile teroriste ale autorităţilor vest-germane calcă în picioare în mod grosolan hotărîrile adoptate în unanimitate de puterile din coaliţia antihitleristă care au stabilit că democratizarea Germaniei constituie cea mai importantă condiţie a orînduirii postbelice a Germaniei.

Este necesar să se sublinieze cu toată seriozitatea că interzicerea Partidului Comunist, care luptă cel mai consecvent pentru reunificarea Germaniei, urmăreşte de asemenea să facă imposibilă reunificarea statului german pe o bază paşnică şi democratică. Prin actul interzicerii Partidului Comunist guvernul vest-german a arătat încă o dată că este împotriva unificării Germaniei prin apropiere şi prin tratative între cele două state germane, deşi această cale este singura cale justă şi democratică de rezolvare a problemei germane, care corespunde intereselor atît ale poporului german însuşi cît şi ale celorlalte popoare.

In condiţiile reprimării libertăţii cuvîntului, a libertăţii de acţiune a partidelor şi a organizaţiilor democratice nici nu poate fi vorba de o exprimare liberă a voinţei poporului german în problema căilor de unificare a Germaniei. Pălăvrăgeala despre alegerile „libere" pe întreaga Germanie îşi pierde orice sens în aceste condiţii.

Interzicerea Partidului Comunist din Germania dovedeşte în mod convingător că cercurile guvernante vest-germane se orientează nu spre unificarea Germaniei pe cale paşnică, ci prin forţă, pe calea unui nou război.

O asemenea politică a militariştilor vest-germani implică grave consecinţe nu numai pentru poporul german, ci şi pentru alţii în special pentru popoarele vecine cu Germania. Actele arbitrare şi ilegale ale autorităţilor vest-germane dovedesc că forţele războiului şi ale revanşei acţionează împotriva opiniei publice mondiale care apără cu hotărîre o politică de pace şi de destindere continuă a încordării internaţionale.

Nu încape îndoială că interzicerea Partidului Comunist este doar un prim pas pe calea actelor arbitrare faţă de alte partide şi organizaţii care dintr-un motiv sau altul, nu sînt pe placul actualilor guvernanţi ai Germaniei occidentale. De aceea greşesc acei care privesc cu nepăsare acţiunile antidemocratice ale guvernului vest-german împotriva P.C.G. Nu pot fi uitate învăţămintele grele ale recentei istorii a Germaniei. Dacă astăzi a fost interzis P.C. din Germania, mîine acest lucru se poate întîmpla cu celelalte partide şi organizaţii. La aceasta duce logica acţiunilor cercurilor reacţionare şi militariste din R.F. Germană.

Marşul antidemocratic al reacţiunii vest-germane dovedeşte că deasupra Germaniei occidentale planează din nou umbra sinistră a fascismului. Iată de ce este necesar ca toţi cei cărora le este scumpă cauza păcii, a democraţiei şi colaborării internaţionale, care nu doresc reînvierea fascismului german să se pronunţe cu hotărîre împotriva ofensivei reacţiunii germane îndreptată contra reprezentanţilor înaintaţi ai poporului german care luptă pentru pace şi libertăţi democratice.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice îşi exprimă solidaritatea frăţească cu lupta curajoasă a Partidului Comunist din Germania pentru interesele poporului german, pentru pace, democraţie şi socialism şi îşi exprimă convingerea fermă că poporul german nu va urma calea pe care încearcă să-l împingă forţele reacţiunii şi războiului. Sperăm că poporul german va păşi pe singura cale justă — calea păcii şi colaborării între popoare, care îi asigură un adevărat progres şi înflorire. Sperăm că clasa muncitoare germană va găsi înăuntrul ei forţe pentru a nu admite repetarea greşelii fatale a trecutului, cînd reacţiunea a reuşit să zdrobească pentru o perioadă mişcarea muncitorească germană. Clasa muncitoare germană va reuşi să unească în jurul ei toate forţele cinstite, progresiste ale poporului german, pentru a preîntîmpina alunecarea Germaniei occidentale pe calea fascismului şi a aventurilor militare.

C.C. al P.C.U.S. este convins că rămînînd credincioşi intereselor poporului lor, comuniştii germani vor lupta cu abnegaţie şi de acum înainte, alături de toate păturile cu adevărat democratice ale poporului german, pentru o cale democratică, paşnică de dezvoltare a Germaniei. In această luptă ei se vor bucura întotdeauna de simpatia şi sprijinul fierbinte al poporului sovietic şi al tuturor forţelor progresiste din lume.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

P. C. din Germania va continua să existe!

Acad. prof. Al. Graur
Decanul Facultăţii de filologie

Sub presiunea guvernului de la Bonn, tribunalul din Karlsruhe a pronunţat sentinţa odioasă care interzice activitatea legală a Partidului Comunist din Germania. Motivul care a împins la această măsură nedemnă de un stat civilizat este limpede: s-a urmărit să se astupe gura partidului care a fost şi este luptătorul consecvent pentru pace şi democraţie, deoarece activitatea lui era o piedică în calea militarizării Germaniei occidentale şi deci o piedică pentru pregătirea şi dezlănţuirea unui nou măcel mondial. Clica revanşardă de la Bonn încearcă din toate puterile să preia moştenirea infamă a lui Hitler şi, după cum se vede, adoptă şi mijloacele de acţiune ale hitlerismului. Ca şi Hitler, guvernul din Germania occidentală s-a temut că partidul comunist va mobiliza energiile populare şi va opune o stavilă de netrecut războiului de agresiune. De aceea, şi în 1933 şi astăzi, o primă măsură a fost scoaterea de sub scutul legii a Partidului Comunist, care îşi făcea auzit glasul în 1933, şi îl face auzit şi astăzi în toate cercurile de oameni cinstiţi şi dornici de pace. Numai că în condiţiile de astăzi fascismul poate face mult mai puţin decît a putut face acum 23 de ani. Şi dacă şi Hitler şi-a frînt gîtul pînă la urmă, cu atît mai mult urmaşii lui de astăzi merg spre un faliment sigur. Forţele păcii şi ale democraţiei s-au dezvoltat considerabil în acest răstimp, solidaritatea întregii omeniri progresiste a crescut. Şi dacă Partidul Comunist nu a putut fi desfiinţat prin măsurile teroriste ale lui Hitler, cu atît mai mult acum el îşi va putea duce activitatea şi de aici înainte, în ciuda prigoanei administrative. El va continua să lupte şi să stea în fruntea poporului pentru cauza păcii, a unităţii şi a democraţiei. Şi aceasta pentru că Partidul Comunist nu este produs de fantezia unui individ sau a unei clici, ci este creat de partea cea mai avansată a poporului, pe baza unei necesităţi istorice. Năzuinţele spre mai bine ale maselor nu pot fi interzise de tribunalele guvernului. Partidul Comunist este întruchiparea vie a acestor năzuinţe şi el va continua să existe şi să acţioneze, cu toată teroarea dezlănţuită împotriva lui. El va constitui şi de aici înainte stindardul de luptă al poporului german şi victoria finală va fi de partea lui.

PROTESTĂM IMPOTRIVA SAMAVOLNICEI SENTINŢE

Din nou Partidul Comunist din Germania este supus unor grele încercări. In 1933 după venirea la putere a dictatorului Hitler, şi acum în 1956, cînd guvernul de la Bonn a pornit la remilitarizarea Germaniei occidentale — a fost interzisă activitatea Partidului Comunist din Germania.

Interzicerea Partidului Comunist din Germania, neînfricat militant împotriva războiului, pentru pace şi împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, ne-a umplut de indignare şi pe noi, muncitorii „Textilei"-Griviţa. Atunci cînd a comis acest act samavolnic guvernul Adenauer a omis un esenţial amănunt: condiţiile luptei Partidului Comunist din Germania nu mai sînt astăzi aceleaşi ca şi în anul 1933. In prezent, în întreaga lume popoarele sînt o forţă ce nu poate fi ignorată, o forţă ce acţionează cu deosebită vigoare, necunoscută în trecut. Modul grosolan în care au fost călcate în picioare libertăţile democratice prin sentinţa de la Karlsruhe nu poate fi îngăduit. Comuniştii germani nu sînt singuri. Alături de ei sînt milioane de oameni ai muncii de pretutindeni care se pronunţă cu fermitate împotriva hotărîrii de la Karlsruhe, cerînd anularea sentinţei împotriva Partidului Comunist din Germania.

Alături de întreaga opinie publică iubitoare de pace noi, muncitorii „Textilei"-Griviţa cerem cu hotărîre anularea samavolnicei hotărîri de la Karlsruhe.

ALEXANDRU POPA
ELENA ŞERBĂNESCU
PETRE ŞTEFĂNESCU
EUGENIA POPA
muncitori la fabrica „Textila"-Griviţa

Rezoluţia Comitetului naţional al P. C. din S. U. A.

NEW YORK 28 (Agerpres). — Comitetul naţional al Partidului Comunist din S.U.A. a dat publicităţii o rezoluţie care condamnă hotărîrea Tribunalului constituţional federal din Germania occidentală cu privire la interzicerea P.C. din Germania. In rezoluţie se spune printre altele: „Condamnăm acele cercuri americane care au încurajat această sentinţă. Această încurajare este în spiritul maccartismului şi nu oglindeşte starea de spirit a cercurilor democratice americane.

Trimitem cel mai fierbinte salut comuniştilor şi celorlalte forţe progresiste din Germania occidentală şi le încredinţăm că opinia publică democratică va continua să-şi ridice glasul împotriva acestei sentinţe ruşinoase.

Ştim împreună cu poporul german că anul 1956 nu este anul 1933... Sîntem convinşi că cu sprijinul opiniei publice internaţionale, forţele muncitoreşti şi democratice din Germania vor obţine anularea acestei hotărîri monstruoase şi restabilirea libertăţilor politice fundamentale în Germania occidentală".

Protestul oamenilor muncii din ţara noastră

In Capitală

La mitingul care a avut loc marţi după încheierea primului schimb la uzinele Chimice Romîne din Capitală au luat parte sute de muncitori.

Ing. Ion Niţu, vicepreşedinte al Sfatului Popular al Capitalei, care a luat cuvîntul a arătat între altele:

„Prin acest act, reacţiunea vest-germană loveşte în avangarda forţelor democratice ale poporului german, în partidul care a sîngerat cel mai mult în lupta împotriva hitlerismului şi care în zilele noastre constituie principala piedică în calea remilitarizării Germaniei occidentale".

Au mai luat cuvîntul numeroşi participanţi la miting care au protestat cu tărie şi au cerut anularea sentinţei date împotriva Partidului Comunist din Germania.

„Drumul pe care au apucat autorităţile de la Bonn, a spus ing. Constantin Ruşescu, este drumul primejdios care a dus poporul german spre catastrofa celui de al doilea război mondial. Actul arbitrar săvîrşit de tribunalul de la Karlsruhe ţinteşte spre înlăturarea partidului comunist care prin lupta consecventă pe care o duce pentru unificarea paşnică a Germaniei împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, constituie principala piedică în calea planurilor războinice ale revanşarzilor germani.

★

La fabrica de pielărie şi încălţăminte „Flacăra Roşie" a luat cuvîntul cu prilejul unui miting asemănător tov. Emil Ştefan, redactor şef al ziarului „Informaţia Bucureştiului" care a înfăţişat muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor actualele evenimente din Germania occidentală.

Participanţii la mitinguri au adoptat în unanimitate telegrame de protest adresate guvernului federal de la Bonn, Bundestagului şi Tribunalului constituţional de la Karlsruhe, prin care cer anularea hotărîrii arbitrare de interzicere a Partidului Comunist din Germania.

La Ploeşti

Numeroşi distilatori de la rafinăria nr. 5 Ploeşti s-au adunat marţi la amiază pentru a protesta împotriva hotărîrii de la Karlsruhe, prin care a fost interzisă activitatea Partidului Comunist din Germania.

Participanţii la adunare au adoptat o telegramă adresată guvernului Republicii Federale Germane prin care cer restabilirea şi asigurarea drepturilor şi libertăţilor democratice ale clasei muncitoare din Germania occidentală şi anularea sentinţei ruşinoase de interzicere a Partidului Comunist, vajnic luptător pentru pace şi fericirea poporului german. (Agerpres).

La Iaşi

In întreprinderile şi instituţiile oraşului Iaşi au avut loc marţi, mitinguri de protest împotriva sentinţei arbitrare de la Karlsruhe.

In faţa muncitorilor atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" a vorbit tovarăşul Alexandru Sovetov.

Mitinguri de protest împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania au mai avut loc marţi la fabrica „Ţesătura", „Moldova tricotaje", depoul C.F.R. şi alte întreprinderi şi instituţii din Iaşi.

De peste HOTARE

Sub semnul întăririi păcii şi colaborării internaţionale

SOSIREA PREŞEDINTELUI SUKARNO LA MOSCOVA

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitaţiei Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., la 28 august a sosit la Moscova preşedintele Republicii Indonezia dr. Sukarno.

Pe aeroport s-au adunat mii de locuitori ai Moscovei. Pentru a-l întîmpina pe preşedintele Republicii Indonezia, pe aeroport au sosit K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, A. B. Aristov, I. I. Beliaev, P. N. Pospelov; deputaţi ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi alte persoane oficiale.

Pe aeroport, K. E. Voroşilov şi dr. Sukarno au rostit cuvîntări. In cuvîntarea sa, K. E. Voroşilov a spus printre altele:

Cuvîntarea lui K. E. Voroşilov

In numele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. al guvernului sovietic şi al meu personal, vă salut cu căldură pe dv., domnule preşedinte, şi pe toate persoanele sosite împreună cu dv. pe pămîntul nostru sovietic.

Vizita dv. este un eveniment remarcabil. Ea va sluji la dezvoltarea continuă a relaţiilor de prietenie dintre Republica Indonezia şi Uniunea Sovietică, precum şi la întărirea păcii generale şi a colaborării paşnice între toate ţările.

Este îndeobşte cunoscut că poporul ţării noastre a urmărit cu un profund interes şi profundă simpatie eroica luptă de eliberare a poporului indonezian.

Cauza justă pentru care a luptat Indonezia, a triumfat. Ne bucură pe toţi faptul că în prezent patria dv. păşeşte cu hotărîre pe calea dezvoltării unei economii naţionale independente, şi că guvernul indonezian duce o politică externă activă care constituie o contribuţie preţioasă la cauza păcii generale.

Uniunea Sovietică nu va uita niciodată şi dă o înaltă preţuire meritelor Indoneziei şi eminenţilor săi oameni de stat, preşedintele Republicii, Sukarno, şi primul ministru Sastroamidjojo, în convocarea istoricei conferinţe de la Bandung. Această conferinţă a oglindit în mod grăitor năzuinţa popoarelor din Orient de a-şi hotărî destinele fără amestec din afară şi de a-şi întemeia relaţiile cu celelalte popoare pe baza celor cinci principii, care se bucură de o largă recunoaştere în prezent.

In politica lor externă Uniunea Sovietică şi Indonezia se călăuzesc în mod neabătut după aceste principii şi luptă cu perseverenţă pentru traducerea lor în viaţă în numele păcii în întreaga lume. In această ordine de idei trebuie spus să Uniunea Sovietică înţelege cît se poate de bine şi sprijină năzuinţa Indoneziei de a obţine integritatea şi deplina independenţă a teritoriului său.

Permiteţi-mi, domnule preşedinte, ca în încheiere să vă asigur că în Ţara sovietică se va face tot ceea ce este necesar pentru ca vizita dv. să fie încununată de succes şi să ducă la întărirea continuă a prieteniei sovieto-indoneziene, spre binele popoarelor ţărilor noastre.

Bine aţi venit, dragii noştri oaspeţi!

De aceea, vom fi bucuroşi să întreţinem legături de prietenie cu voi, marele popor.

Vă mulţumim! Vă mulţumim încă odată mult!

★

De la aerodrom preşedintele Sukarno s-a îndreptat spre reşedinţa care i-a fost pusă la dispoziţie.

★

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 august, la Casa oamenilor de ştiinţă din Moscova a avut loc solemnitatea decernării titlului academic de doctor în ştiinţe juridice preşedintelui Republicii Indoneziene, Sukarno.

Cuvîntarea preşedintelui Sukarno

Excelenţă!

Domnilor conducători şi prieteni care vă aflaţi aici pe aerodrom!

Vreau să vă mulţumesc în mod călduros pentru salutul adresat cu prilejul sosirii grupului nostru la Moscova. Vă mulţumesc nu ca persoană particulară, ci atît din partea guvernului Republicii Indonezia cît şi din partea întregului popor indonezian.

Salut Sovietul Suprem, precum şi pe toţi conducătorii poporului sovietic şi întregul popor sovietic din partea poporului de 80 de milioane al Indoneziei.

Naţiunea noastră indoneziană continuă să se găsească, şi acum într-un stadiu de luptă, şi construcţie. In această construcţie noi ne propunem trei ţeluri principale. Primul — realizarea independenţei politice depline, întrucît se ştie că o parte a ţării noastre se mai află încă sub dominaţia străină. In al doilea rînd ne propunem să realizăm o societate echitabilă şi prosperă pentru întregul popor al Indoneziei. Inţelegem că aceste două ţeluri, îndeosebi al doilea ţel, nu pot fi realizate cît timp în lume nu va fi o pace deplină. Din aceasta decurge cel de al treilea ţel al nostru şi anume: să aducem o contribuţie la cauza asigurării păcii în întreaga lume.

Ştim foarte bine că popoarele Uniunii Sovietice au luptat întotdeauna şi luptă pentru libertate, pentru crearea unei societăţi echitabile şi prospere.

Poporul sovietic depune toate eforturile împreună cu celelalte naţiuni pentru asigurarea păcii în întreaga lume.

In legătură cu aceasta m-a bucurat invitaţia excelenţei voastre, precum şi a guvernului U.R.S.S., de a vizita Uniunea Sovietică şi am profitat bucuros, de această invitaţie.

Dacă în urma acestei vizite vom întări prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice şi Indoneziei, voi fi foarte bucuros şi satisfăcut. Naţiunea indoneziană a devenit din nou liberă acum 11 ani. Noi nu sîntem însă o naţiune tînără. Noi sîntem o naţiune veche. Timp de 350 de ani ne-am aflat sub jugul colonialismului şi al exploatării. Acum 11 ani a fost proclamată independenţa ţării noastre, a Republicii Indonezia, dar am reuşit să consacrăm numai cinci-şase ani construcţiei ţării. Este limpede că noi mai avem încă multe de făcut.

E. Faure a sosit la Moscova

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La invitaţia grupului parlamentar al U.R.S.S. în noaptea de 27 spre 28 august a sosit la Moscova dl. E. Faure, deputat al Adunării Naţionale Franceze, fost preşedinte al Consiliului de Miniştri al Franţei.

★

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 august, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. şi membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., l-au primit pe E. Faure, deputat în Adunarea Naţională Franceză şi pe soţia sa, şi au oferit un prînz în cinstea lor.

Vizita la Moscova a unei delegaţii a parlamentarilor francezi

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite: La 27 august a sosit la Moscova delegaţia Comisiilor pentru producţia industrială a Adunării Naţionale şi a Consiliului Republicii din Franţa. Grupul Adunării Naţionale este condus de deputatul R. Bichet; grupul Consiliului Republicii este condus de senatorul J. E. Bouch, preşedintele comisiei pentru producţia industrială.

A fost remis răspunsul preşedintelui Nasser, şefului aşazisului „Comitet al celor cinci"

LONDRA 28 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Press Association, Fetuh Sami Abul, ambasadorul Egiptului la Londra, a remis răspunsul preşedintelui Nasser adresat şefului aşazisului „Comitet al celor cinci", însărcinat să transmită Egiptului „planul Dulles", care prevede stabilirea unui control străin asupra Canalului de Suez. In după amiaza zilei de 28 august „Comitetul celor cinci" se va întruni pentru a examina răspunsul preşedintelui Nasser.

Un reprezentant al ambasadei egiptene a declarat corespondenţilor că, în răspunsul său, preşedintele Nasser a acceptat să se întîlnească cu reprezentanţii acestui Comitet. In răspuns nu sînt indicate însă locul şi data întîlnirii.

Un gest frăţesc...

PARIS 28 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul de la Cairo al agenţiei France Presse, Arabia Saudită a hotărît să pună la dispoziţia Egiptului, sub formă de ajutor, 10 milioane de dolari. Aceste fonduri sînt destinate complectării rezervelor de valută ale Egiptului.

Descoperirea unei organizaţii de spionaj engleze în Egipt

CAIRO 28 (Agerpres). — După cum a anunţat la o conferinţă de presă colonelul Hatem, şeful Direcţiei de informare din Egipt, autorităţile egiptene au descoperit centrul unei organizaţii de spionaj engleze care se ocupa cu culegerea de informaţii cu privire la forţele armate egiptene şi la activitatea diferitelor organizaţii politice din Egipt.

Asupra lui James Swynbern, conducătorul acestui centru de spionaj, arestat de autorităţile egiptene, au fost găsite documente care conţin informaţii asupra unor probleme militare, politice şi economice, în legătură cu Egiptul.

„Politica de forţă" preconizată de unele cercuri reacţionare din Anglia împotriva Egiptului provoacă indignare în rîndul poporului englez.
In fotografie: O demonstraţie la Glasgow împotriva măsurilor militare cu privire la Suez luate de guvernul englez.

Lucrările Congresului Mondial al Studenţilor

PRAGA 28 (Agerpres). — Ceteka transmite: Cel de al IV-lea Congres Mondial al Studenţilor îşi continuă lucrările. Şedinţa din dimineaţa zilei de 27 august a fost prezidată de A. Iankov (Bulgaria). Primul a luat cuvîntul reprezentantul studenţilor algerieni, R. Malek. El a spus că studenţii din Algeria, care luptă împreună cu întregul popor pentru independenţa naţională, trec printr-o perioadă grea. El a chemat pe studenţii din toate ţările să lupte energic împotriva colonialismului şi să sprijine lupta dreaptă a studenţilor algerieni. R. Malek a chemat pe studenţii francezi la colaborare şi şi-a exprimat speranţa că tineretul francez îşi va spune cuvîntul pentru a se pune capăt războiului nedrept din Algeria.

Apoi a luat cuvîntul Hu Ţi-li reprezentantul Federaţiei studenţilor din China. După ce a declarat că sprijină propunerile U.I.S. cu privire la unitatea mişcării studenţeşti, el a declarat că studenţii chinezi invită un grup de studenţi din Pakistan, Franţa, Norvegia şi alte ţări să viziteze China. El a arătat de asemenea că tineretul chinez este solidar cu poziţia studenţilor egipteni în problema naţionalizării Canalului de Suez.

Reprezentantul Organizaţiei naţionale de studenţi din Tunisia, L. Carauoui, a vorbit despre lupta studenţilor împotriva asupririi coloniale. El s-a declarat în favoarea convocării unei conferinţe a reprezentanţilor tuturor organizaţiilor studenţeşti.

A fost ascultată cu multă atenţie cuvîntarea lui Michel Fournier, preşedintele Uniunii naţionale a studenţilor din Franţa. Timp de cîţiva ani, a spus el, Uniunea noastră nu a făcut parte din U.I.S. şi de aceea delegaţia studenţilor francezi participă la Congres ca observatori. Uniunea a hotărît să participe la toate întîlnirile internaţionale ale studenţilor, inclusiv la Congresul al IV-lea al studenţilor, în scopul stabilirii de contacte între organizaţiile studenţeşti.

Vorbitorul a propus să se convoace în 1957, cu prilejul celei de a 50-a aniversări a Uniunii naţionale a studenţilor francezi, o „conferinţă de colaborare" la care să participe toate uniunile naţionale. Această conferinţă ar urma să studieze problemele referitoare la reforma învăţămîntului superior, nevoile economice şi sociale ale studenţilor, legăturile culturale şi sportive etc.

Reprezentantul studenţilor din R.P. Ungară, A. Kosztony, a sprijinit propunerea studenţilor francezi.

Au mai luat cuvîntul reprezentanţii organizaţiilor studenţeşti din Austria, Birmania şi Vietnam.

Şedinţa din după amiaza zilei de 27 august a fost prezidată de J. Patoki (Ungaria). Mazumdar, preşedintele Federaţiei studenţilor din întreaga Indie care a luat primul cuvîntul la şedinţă a chemat pe delegaţii la congres la întărirea unităţii. El a spus că toţi studenţii trebuie să fie uniţi şi nu să lupte unul împotriva altuia. Reprezentanţii organizaţiilor studenţeşti din Bulgaria, Bolivia, R.D. Germană, Cambodgia, Irak şi din alte ţări au sprijinit propunerea studenţilor francezi cu privire la convocarea unei conferinţe în vederea realizării unităţii organizaţiilor studenţeşti.

Aproape în fiecare cuvîntare vorbitorii au chemat pe studenţi la lupta împotriva colonialismului, pentru independenţa naţională a popoarelor. Deosebit de grăitoare în această privinţă a fost cuvîntarea lui Haifanis, reprezentantul studenţilor ciprioţi care studiază în Anglia. Vorbitorul a spus că în Cipru, poporul este privat de libertăţi elementare, că în această insulă se practică teroarea în masă şi că mii de studenţi patrioţi sînt aruncaţi în închisoare fără nici o vină.

Haifanis a chemat pe studenţi să-şi exprime solidaritatea cu lupta studenţilor din Cipru, pentru dreptul poporului la autodeterminare.

La şedinţa din seara zilei de 27 august a Congresului Mondial al Studenţilor au luat cuvîntul reprezentanţi ai organizaţiilor studenţeşti din Romînia, Japonia şi din alte ţări.

Congresul îşi continuă lucrările.

24 ore

MOSCOVA. — La 28 august, N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit pe conducătorul delegaţiei egiptene care se află la Moscova, Muhamed Migdi Hasein, guvernatorul provinciei Tahrir, cu care a avut o convorbire.

VARŞOVIA. — Seimul Republicii Populare Polone şi Scupşcina Populară Federativă a Republicii Populare Federative Iugoslavia au căzut de acord să procedeze la un schimb de delegaţii parlamentare.

Astfel, o delegaţie a Seimului R.P. Polone va pleca în Iugoslavia la 3 septembrie a.c., iar în luna octombrie a.c. se aşteaptă să sosească în Polonia o delegaţie a Scupşcinei Populare Federative a R.P.F. Iugoslavia.

HANOI. — La invitaţia guvernului Republicii Democrate Vietnam a sosit la 28 august la Hanoi o delegaţie guvernamentală a Regatului Laos în frunte cu primul ministru Suvanna Fuma. Preşedintele Republicii Democrate Vietnam, Ho Şi Min, a primit delegaţia. La convorbire a luat parte între alţii şi Fam Van Dong, primul ministru al R.D. Vietnam.

LONDRA. — După cum anunţă agenţia Press Asociation, la 28 august, guvernul englez a adoptat hotărîrea de a convoca parlamentul pentru discutarea problemei Canalului de Suez. După cum se ştie, parlamentul a intrat în vacanţă de vară la 2 august şi urma să-şi reia activitatea la 23 octombrie.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60 10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52